

Bestemmingsplan

Duinpad 3

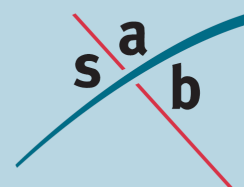
Toelichting

Gemeente Castricum

Datum: 17 januari 2019

Projectnummer: 160368

Idn: NL.IMRO.0383.BPC18Duinpad3-VS01

INHOUD

TOELICHTING

1	Inleiding	3
1.1	Aanleiding	3
1.2	Het plangebied	3
1.3	De beheersverordening	3
2	Planbeschrijving	4
2.1	Huidige situatie	4
2.2	Het plan	6
3	Beleidskader	9
3.1	Rijksbeleid	9
3.2	Provinciaal beleid	11
3.3	Gemeentelijk beleid	13
4	Milieu- en omgevingsaspecten	18
4.1	Milieu-aspecten	18
4.2	Omgevingsaspecten	25
5	Juridische toelichting	35
5.1	Inleiding	35
5.2	Algemene methodiek	35
5.3	Specifieke regeling in dit bestemmingsplan	36
6	Economische uitvoerbaarheid	37
6.1	Inleiding	37
6.2	Beoordeling plan	37
6.3	Conclusie	37
7	Maatschappelijke uitvoerbaarheid	38
7.1	Burgerparticipatie	38
7.2	Vooroverleg	38
7.3	Procedure ontwerpbestemmingsplan	38

Bijlagen

- Bijlage 1: Verklaringen van geen bezwaar omwonenden
- Bijlage 2: Ruimtelijk kader
- Bijlage 3: Duurzaamheid
- Bijlage 4: Verkennend bodem- en asbestonderzoek
- Bijlage 5: Quick scan natuur en voortoets
- Bijlage 6: Vormvrije m.e.r.-beoordeling / aanmeldnotitie
- Bijlage 7: Archeologisch bureauonderzoek
- Bijlage 8: Nota zienswijzen en vooroverlegreacties

1 Inleiding

1.1 Aanleiding

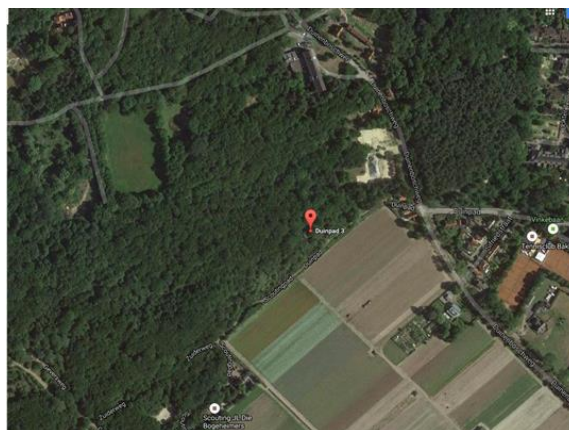
De eigenaar van het perceel Duinpad 3, gelegen in de duinen nabij het dorp Bakkum, is voornemens een nieuwe woning te bouwen op de plek waar reeds eerder een woning heeft gestaan. Deze woning voldeed niet meer aan de huidige maatstaven voor een woning en is daarom in 2017 gesloopt. De nieuwe woning wordt niet op exact dezelfde plaats terug gebouwd, ook wordt ze groter en hoger dan de huidige woning. Ter plaatse geldt een beheersverordening, welke er op gericht is de bestaande situatie te handhaven. Dat houdt in dat de nieuwbouw als voorzien, niet mogelijk is. In dit specifieke geval zijn er echter goede redenen om toch mee te werken. Om die reden is besloten een nieuw bestemmingsplan op te stellen. In de navolgende paragrafen en hoofdstukken wordt dit bestemmingsplan toegelicht.

1.2 Het plangebied

Het perceel Duinpad 3 (kadastraal bekend 4207) is gelegen even ten westen van Bakkum, in het duingebied van de gemeente Castricum. Op navolgende luchtfoto's is het plangebied globaal aangegeven (de precieze ligging komt tot uitdrukking op de verbeelding).

Ligging Duinpad 3 (bij rode fiche)

1.3 De beheersverordening

Zoals aangegeven, geldt ter plaatse van het plangebied een beheersverordening, te weten "Duingebied", zoals vastgesteld op 21 november 2013. Het perceel heeft op de verbeelding een Besluitvlak 'Wonen' en 'Archeologie 3'. De beheersverordening staat uitsluitend de bestaande bebouwing en het bestaande gebruik toe.

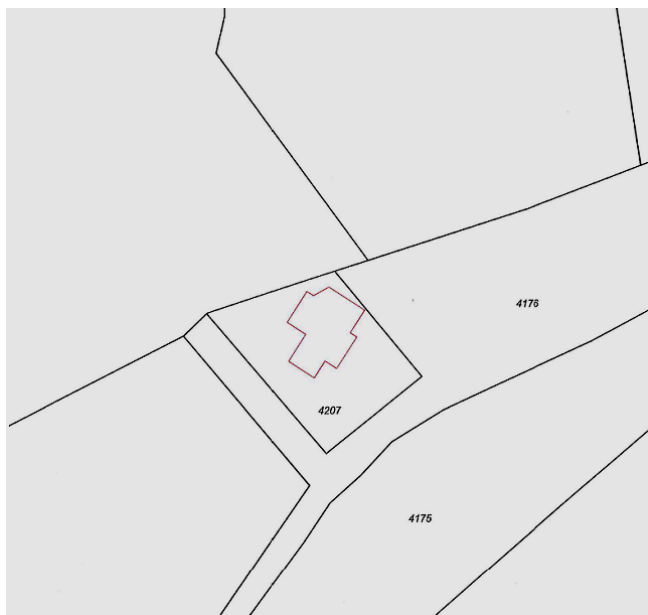
Het bouwplan voor de herbouw van de woning past niet in de beheersverordening omdat de woning enigszins groter wordt en niet op precies dezelfde plaats wordt teruggebouwd.

2 Planbeschrijving

2.1 Huidige situatie

Planlocatie

De locatie is gelegen in het duingebied bij Castricum, op de grens met agrarisch gebied, waar ook uitzicht op is. Ter plaatse aan het Duinpad 3 was een verouderde woning aanwezig die niet meer voldeed aan de moderne wooneisen en verder ook geen architectonische waarde had. De voormalige woning ging verscholen onder het lover van een dicht bebost gebied. Door de kleine schaal van de woning en de ligging te midden van vrij dicht beplant gebied met veel hoog opgaande beplanting, viel de woning niet op in het landschap. Deze bracht dus geen negatieve, maar ook geen positief ruimtelijk effect teweeg. Inmiddels is de woning gesloopt, waarmee de locatie tijdelijk braak ligt en wacht op herontwikkeling.

Kadastrale uitdraai perceel met hierop contouren voormalige inmiddels gesloopte woning

Foto's vroegere situatie met voormalige woning

Het plangebied is ca. 400 m² groot. Er is sprake van een betrekkelijk groot hoogteverschil. Het maaiveld is het hoogst in de noordwestelijke hoek van het perceel met ca. 4,80 m +NAP. In de zuidoostelijke hoek van het perceel is dit het laagst met ca. 3,24 m +NAP.

Omgeving

De planlocatie ligt in een duingebied. Het duingebied kenmerkt zich door een zeer natuurlijk karakter, een ter plaatse dicht beplant gebied met veel bomen, en een glooiend karakter. Anderzijds is het open, agrarische karakter van het er aan grenzende landelijk gebied bepalend voor de ruimtelijke sfeer. De ligging nabij Castricum ten slotte, maakt dat de invloed van het dorp ook aanwezig is.

Het Duinpad is een smal, onverhard pad, slechts toegankelijk voor fietsers en wandelaars. Het ligt aan de grens van het duingebied met het landelijk, agrarisch gebied. Het plangebied ligt dan ook nabij enkele akkers.

Foto's van Duinpad t.h.v. Duinboschweg en t.h.v. plangebied

Noordhollands Duinreservaat

Het duingebied, maakt deel uit van het Noordhollands Duinreservaat, een 5300 hectare groot bos- en duingebied tussen Wijk aan Zee en de Schoorlse duinen. De duinvorming vond plaats in het jongste geologische tijdperk, het Holoceen; het gaat om de zogenaamde 'jonge duinen', ontstaan in de middeleeuwen tot ongeveer de 12de eeuw. Rond de 11de en 12de eeuw ontstonden enkele kustplaatsen, later ook landgoederen. De oude kustplaatsen noemen we ook wel zeedorpen. Bij Egmond aan Zee, Wijk aan Zee, Zandvoort en Katwijk zijn nog steeds fragmenten van het vroegere landgebruik zichtbaar. Zo vinden we er voormalige aardappellandjes, omzoomd door zanddijkjes, en een kenmerkende plantengroei en vogelbevolking. De dorpeelingen leefden van de visvangst, haalden uit de duinen wat ze voor het bestaan nodig hadden en lieten er vee grazen, waardoor het landschap open bleef. Zo ontstond het zogenaamde zeedorpenlandschap. Vanaf de 17de en 18de eeuw werd de invloed van de mens op het duinlandschap steeds groter. De jonge duinen werden ontgonnen om er landbouwgrond van te maken. Bos werd gekapt en grote delen werden afgegraven om allerlei teelt mogelijk te maken. Tuinbouw domineerde op de 'geestgronden', zoals de afgegraven duinen werden genoemd, later werd dat vooral bollenteelt.

Het duin bleek geschikt als bron voor de drinkwaterwinning. Onder de duinen bevindt zich een grote zoetwatervoorraad. Het waterbedrijf van Amsterdam (tegenwoordig Waternet) pompt in 1853 als eerste water op. In Castricum is vooral PWN actief. Om het stuiven in de duinen tegen te gaan plantten de beheerders in de eerste helft van de 20ste eeuw helmgras en naaldbomen. Bijna een kwart van het Nederlandse duinbos groeit in het Noordhollands Duinreservaat. Het gaat om zo'n 1600 ha aan loof- en

naaldbos. Bijna alle bossen zijn in de eerste helft van de twintigste eeuw aangeplant, ook op plekken waar van nature geen bos zou groeien. Op plekken waar van nature wel bos kan groeien, ontwikkelen de aangeplante loofbossen zich naar natuurlijk duinbos. Eik en berk zijn de dominante, duineigen boomsoorten. De loofbossen zijn jong en vitaal. De eikenbossen hebben een hoge levensverwachting.

Deze korte geschiedenis komt terug in en om het plangebied. Er zijn talloze bomen aanwezig in een geaccidenteerd, zandig gebied. Ook zijn her en der verspreid woningen aanwezig, vaak waren deze door PWN of de provincie Noord-Holland gebouwd voor werknemers voor de drinkwatervoorziening. Maar ook enkele huizen van met name aardappeltelers zijn er nog.

2.2 Het plan

Algemeen

Het plan betreft de herbouw van een woning op de locatie aan het Duinpad 3 te Bakum (Castricum). De voormalige woning is gesloopt omdat deze sterk verouderd was en een renovatie niet meer voor de hand lag. Sloop en nieuwbouw zijn een meer logische optie gebleken.

Planopzet

Gedacht wordt aan een woning die voldoet aan de moderne eisen, maar die zich bescheiden opstelt in het landschap, passend bij de schaal. In een ruimtelijk kader, als bijlage toegevoegd aan deze toelichting is het plan uiteengezet en onderbouwd hoe het plan past in het landschap.

Het plan is ontwikkeld vanuit 5 principes:

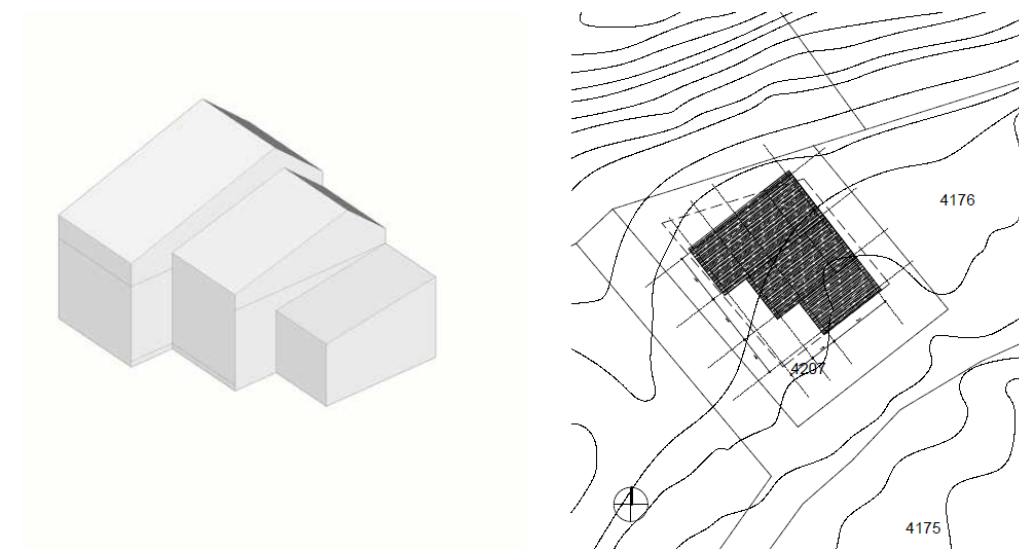
1. Locatie;
2. Identiteit van de ontwikkeling;
3. Ambities voor beeld, sfeer en kwaliteit;
4. Relatie met omgeving, binnen-buiten;
5. Plaatsing van het volume op het kavel.

Een en ander uit zich in de ambitie om een landschappelijk ontwerp na te streven, met natuurlijke materialisering en met hout, (ver) grijs (tinten) structuur en veroudering te laten zien. Er wordt een relatie met de omgeving gelegd, een open ontwerp richting bomen en duinen, maar tegelijk heeft de locatie iets privés als enclave binnen de natuur. De aanwezige niveauverschillen worden ingezet om contact te leggen met de natuur, de akkers en het duinpad. Het ontwerp van de woning bestaat daarom uit meerdere volumes. Hierdoor manifesteert het huis zich niet pontificaal in de duinrand. Uitgangspunt voor het ontwerp is daarbij dat de goot- en nokhoogtes de glooiing van het landschap volgen. Goot- en bouwhoogte lopen dus op gezien vanaf Duinpad. De footprint van de woning blijft beperkt. Een uiteindelijke goot- en bouwhoogte van 5 resp. 8 is (daarom) wel nodig om op de 1^e verdieping voldoende ruimte te hebben voor meerdere slaapkamers. De zuid-westzijde van de woning blijft open. De richting van de kapvorm is parallel aan het Duinpad. Zie navolgende impressies en situatieschets. Doordat de lager gelegen delen aan de voorzijde van de kavel liggen en de hoger gelegen daarachter, wordt de massa van de woning ‘verzacht’. De woning past door de ontwerpkeuzes goed in het landschap en gaat daar in feite in op.

Duurzaamheid speelt een prominente rol bij het ontwerp. Dit is niet direct ruimtelijk relevant, maar het geeft wel aan wat de achterliggende gedachtes achter het initiatief zijn. In de bijlage is dit opgenomen.

Indicatieve tekeningen van de beoogde woning (bron: ArchitectuurMAKEN)

Schets massaopbouw en ligging op de kavel (bron: ArchitectuurMAKEN)

Aanvullende overwegingen

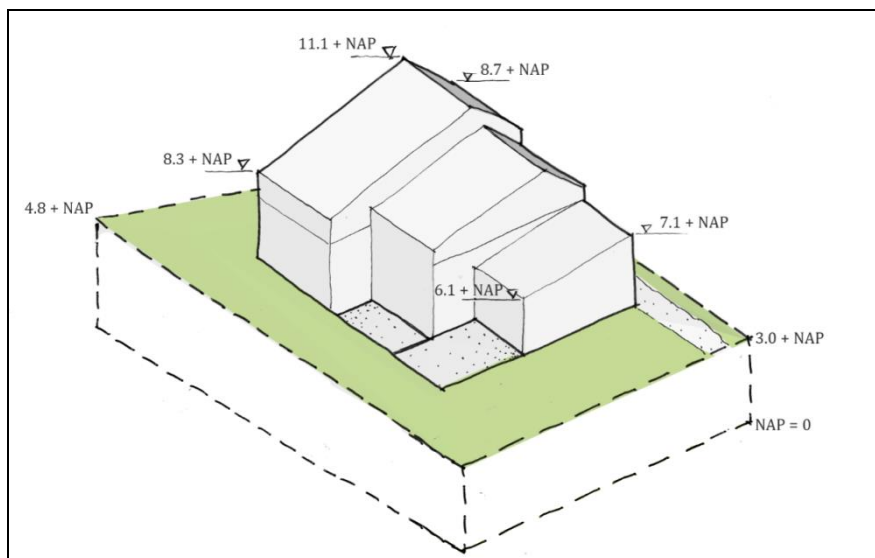
De woning is gelegen in duingebied, waarvoor een uitgesproken conserverend beleid geldt. De bestaande situatie is leidinggevend. Het duingebied is een laag-dynamisch gebied, waar grote ontwikkelingen niet worden verwacht. Hier is ook goede reden voor. De landschappelijke, cultuurhistorische en met name natuurwaarden zijn aanzienlijk en precair en dienen beschermd te worden. Het regime van de beheersverordening heeft –terecht- een strikt karakter. Toch doet de vraag zich voor of de enkele sloop en nieuwbouw van een verouderde, kleine burgerwoning door een (iets) grotere, niet mogelijk zou moeten zijn. Het gaat hier immers geenszins om een ‘grote ontwik-

keling'. Bestaande waarden worden verder naar verwachting niet aangetast (zie ook hoofdstuk 4) en de nieuwe woning is niet of nauwelijks zichtbaar.

Het perceel ligt bovendien nabij het agrarisch gebied, waar ruimere bouwregels gelden voor woningen. Wanneer de herontwikkeling juridisch-planologisch goed ingesnoerd wordt, bestaan er geen ruimtelijke of stedenbouwkundige bezwaren tegen een woning van iets grotere oppervlakte, hoogte en inhoud dan de reeds gesloopte woning. Ook geeft een solide planologische titel een basis waardoor het aantrekkelijk is te investeren in het gebied. Dat houdt ook in een zorgvuldig onderhoud van het erf, met zijn bomen en duinen. Zodoende gaat het om een ruimtelijk gewenst initiatief.

Vertaling in dit bestemmingsplan

Met onderhavig bestemmingsplan, waarin een nauw omkaderd bouwvlak en een maximale goot- en bouwhoogte zijn opgenomen, wordt geregeld dat de afstand van de woning tot het Duinpad voldoende is, niet te klein en niet te groot, en dat de woning qua schaal past in het landschap. Op de bij dit bestemmingsplan behorende verbeelding is dit duidelijk te zien. De verbeelding –bouwvlak en verschillende goot- en bouwhoogtes- zijn afgestemd op het schetsontwerp zoals hiervoor besproken. Dit garandeert een zorgvuldige inpassing. De goot- en bouwhoogte worden gemeten ten opzichte van het NAP. Dit is gedaan aangezien van een standaard-peilhoogte of een gemiddeld afgewerkt maaiveld in dit geaccidenteerde gebied geen sprake is. Navolgende kaart geeft de beoogde bouwhoogtes gerelateerd aan het NAP aan.

Schets bouwplan met hoogtes in m+NAP

Het erf rond de woning moet aan worden gesloten bij de natuur. Dit betekent dat onder meer schuttingen e.d. niet gewenst zijn omdat deze afbreuk doen aan de natuurwaarde rondom het perceel. Om dit te waarborgen zijn de gronden rond het bouwvlak van de woning in de bestemming 'Tuin' gelegd; de bouwmogelijkheden binnen deze specifieke bestemming zijn zeer beperkt. Lichtbronnen buiten de woning zullen daarnaast zoveel mogelijk beperkt worden en niet richting het natuurgebied uitstralen.

3 Beleidskader

3.1 Rijksbeleid

3.1.1 *Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR)*

Op 13 maart 2012 is de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) vastgesteld. Deze structuurvisie geeft een nieuw, integraal kader voor het ruimtelijk- en mobiliteitsbeleid op rijksniveau. De visie is vernieuwend in de zin dat ruimtelijke ontwikkelingen en infrastructuur sterker dan voorheen met elkaar verbonden worden. De structuurvisie vervangt daarvoor de Nota Ruimte, de Structuurvisie Randstad 2040, de Nota Mobiliteit, de MobiliteitsAanpak, de Structuurvisie voor de Snelwegomgeving en de ruimtelijke doelen en uitspraken in de PKB Tweede structuurschema Militaire terreinen, de Agenda Landschap, de Agenda Vitaal Platteland en Pieken in de Delta. In de structuurvisie schetst het Rijk de ambities voor concurrentiekracht, bereikbaarheid, leefbaarheid en veiligheid tot 2040 (lange termijn) en doelen, belangen en opgaven tot 2028 (middellange termijn).

De centrale visie wordt uiteengezet in drie hoofddoelstellingen voor de middellange termijn (2028), namelijk “concurrerend, bereikbaar en leefbaar&veilig”. Voor de drie rijksdoelen zijn de onderwerpen van nationaal belang benoemd waarmee het Rijk aan geeft waarvoor het verantwoordelijk is en waarop het resultaten wil boeken. De drie hoofddoelen van het ruimtelijk en mobiliteitsbeleid kennen nationale opgaven die regionaal neerslaan. Voor alle nationale opgaven worden rijksinstrumenten ingezet, waarbij financiering slechts één van de instrumenten is. Ook decentrale overheden en marktpartijen dragen bij aan de realisatie van nationale opgaven. In de structuurvisie worden daartoe het land opgedeeld in verschillende regio’s (MIRT –regio’s) waaraan gebiedsgerichte agenda’s van Rijk en regio, gekoppeld aan het Meerjarenprogramma Infrastructuur, Ruimte en Transport worden gekoppeld, waarin een gedeeld beeld van de samenhang tussen de verschillende opgaven in het betreffende ruimtelijk domein wordt geschetst. Zo kunnen ruimtelijke investeringen van Rijk en regio goed op elkaar worden afgestemd en geoptimaliseerd.

Een van de belangen is dat er bij ruimtelijke besluiten een zorgvuldige afweging moet plaatsvinden. Dit is verankerd in het Besluit ruimtelijke ordening. De regeling komt er op neer dat van bepaalde ontwikkelingen nut en noodzaak dient te worden aangetoond. Dit wordt ook wel de duurzaamheids- of SERladder genoemd. De “SER” ladder zoals die thans ook geldt voor bijvoorbeeld de vestiging van bedrijventerreinen wordt ook van toepassing op projecten die voorzien in binnenstedelijke en buitenstedelijke woningbouw. De SERladder is een procesvereiste en is stapsgewijs als volgt opgebouwd:

De toelichting bij een bestemmingsplan dat een nieuwe stedelijke ontwikkeling mogelijk maakt, voldoet aan de volgende voorwaarden:

- a er wordt beschreven dat de voorgenomen stedelijke ontwikkeling voorziet in een actuele regionale behoefte;
- b indien uit de beschrijving, bedoeld in onderdeel a, blijkt dat sprake is van een actuele regionale behoefte, wordt beschreven in hoeverre in die behoefte binnen het bestaand stedelijk gebied van de betreffende regio kan worden voorzien door benutting van beschikbare gronden door herstructurering, transformatie of anderszins, en;

- c indien uit de beschrijving, bedoeld in onderdeel b, blijkt dat de stedelijke ontwikkeling niet binnen het bestaand stedelijk gebied van de betreffende regio kan plaatsvinden, wordt beschreven in hoeverre wordt voorzien in die behoefte op locaties die, gebruikmakend van verschillende middelen van vervoer, passend ontsloten zijn of als zodanig worden ontwikkeld.

Toetsing

Gezien de kleinschaligheid voorziet het betrokken plandeel niet in een stedelijke ontwikkeling als bedoeld in artikel 1.1.1., eerste lid, aanhef en onder i van het Bro en is artikel 3.1.6, 2^e lid van het Bro niet van toepassing. Deze conclusie kan uit diverse jurisprudentie worden gestaafd¹. Verdere toetsing aan de Ladder kan derhalve achterwege blijven.

3.1.2 Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (2011, 2012)

Het kabinet heeft in de hiervoor genoemde SVIR vastgesteld dat voor een beperkt aantal onderwerpen de bevoegdheid om algemene regels te stellen zou moeten worden ingezet. Het gaat om de volgende nationale belangen: Rijkswaardwegen, Project Mainportontwikkeling Rotterdam, Kustfundament, Grote rivieren, Waddenzee en wadengebied, Defensie, Ecologische hoofdstructuur, Erfgoederen van uitzonderlijke universele waarde, Hoofdwegen en hoofdspoorwegen, Elektriciteitsvoorziening, Buisleidingen van nationaal belang voor vervoer van gevaarlijke stoffen, Primaire waterkeringen buiten het kustfundament en IJsselmeergebied (uitbreidingsruimte).

De SVIR bepaalt welke kaderstellende uitspraken zodanig zijn geformuleerd dat deze bedoeld zijn om beperkingen te stellen aan de ruimtelijke besluitvormingsmogelijkheden op lokaal niveau. Ten aanzien daarvan is een borging door middel van normstelling, gebaseerd op de Wro, gewenst. Die uitspraken onderscheiden zich in die zin dat van de provincies en de gemeenten wordt gevraagd om de inhoud daarvan te laten doorwerken in de ruimtelijke besluitvorming. Zij zijn dus concreet normstellend bedoeld en worden geacht direct of indirect, d.w.z. door tussenkomst van de provincie, door te werken tot op het niveau van de lokale besluitvorming, zoals de vaststelling van bestemmingsplannen.

Het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro) bevestigt in juridische zin die kaderstellende uitspraken. Slechts daar waar een directe doorwerking niet mogelijk is, bij de Ecologische Hoofdstructuur (de artikelen worden later aan het Barro toegevoegd) en bij de Erfgoederen van uitzonderlijke universele waarde is gekozen voor indirecte doorwerking via provinciaal medebewind. Voor één onderwerp geregeld in dit besluit, voorziet het besluit niet in de (definitieve) begrenzing. Dit betreft de EHS. Ten aanzien van deze begrenzing is bepaald dat de provincies die grenzen (nader) bepalen.

Een deel van het Barro is gebaseerd op eerdere pkb's en beleidsnota's die in de SVIR worden herbevestigd. Deze onderdelen kunnen na vaststelling van de structuurvisie de procedure volgen en zijn in werking getreden op 30 december 2011.

¹ Zie onder meer 201308263/2/R4 en 201302867/1/R4.

Het betreft de volgende onderdelen:

- a Project Mainportontwikkeling Rotterdam;
- b Kustfundament;
- c Grote rivieren;
- d Waddenzee en waddengebied;
- e Defensie;
- f Erfgoederen van uitzonderlijke universele waarde.

Op 28 augustus 2012 is het besluit aangevuld met de ruimtevraag voor de onderwerpen veiligheid op rijksvaarwegen, toekomstige uitbreiding van infrastructuur, de elektriciteitsvoorziening, de ecologische hoofdstructuur (EHS), de veiligheid van primaire waterkeringen, reserveringsgebieden voor hoogwater langs de Maas en maximering van de verstedelijkingsruimte in het IJsselmeer. Ook is het onderwerp duurzame verstedelijking in regelgeving worden opgenomen.

Het kabinet heeft de keuze voor deze onderwerpen gemaakt in de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte. Door de nationale belangen vooraf in bestemmingsplannen te borgen, wordt met het Barro bijgedragen aan versnelling van de besluitvorming bij ruimtelijke ontwikkelingen en vermindering van de bestuurlijke drukte.

In het Barro zijn geen regels opgenomen die van belang zijn voor het onderhavige plangebied.

Conclusie Rijksbeleid

Het plan is van dien aard dat Nationale belangen zoals gedefinieerd in de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte en het Barro niet worden geschaad. Ook maakt het plangebied geen deel uit van een "MIRT-gebied" waarvoor het realiseren van nationale opgaven is beoogd.

3.2 Provinciaal beleid

3.2.1 Provinciale structuurvisie

De structuurvisie geeft de ruimtelijke ambities weer van de provincie Noord-Holland. De provincie heeft drie hoofdbelangen die samen de ruimtelijke hoofddoelstelling vormen van de provincie Noord-Holland. Deze drie hoofdbelangen zijn: Ruimtelijke kwaliteit, Duurzaam Ruimtegebruik en Klimaatbestendigheid. Onder deze hoofdbelangen vallen een twaalfstal onderliggende provinciale ruimtelijke belangen. Deze belangen zijn uitgewerkt en hieraan zijn instrumenten gekoppeld die door de provincie worden ingezet om deze tot uitvoering te brengen. De volgende belangen zijn onderscheiden:

- Ruimtelijke kwaliteit: Behoud en ontwikkeling van Noord-Hollandse cultuurlandschap, Behoud en ontwikkeling van natuurgebieden, Behoud en ontwikkeling van groen om de stad;
- Duurzaam ruimtegebruik: Milieukwaliteiten, Behoud en ontwikkeling van verkeers- en vervoersnetwerken, Voldoende en op de behoefte aansluitende huisvesting, Voldoende en gedifferentieerde ruimte voor economische activiteiten en Voldoende en gedifferentieerde ruimte voor recreatieve en toeristische voorzieningen;

- Klimaatbestendigheid: Voldoende bescherming tegen overstroming en wateroverlast, Voldoende en schoon drink-, grond- en oppervlaktewater en Voldoende ruimte voor het opwekken van duurzame energie.

Provinciale belangen omgeving plangebied

Onder duurzaam ruimtegebruik verstaat de Provincie Noord-Holland het plaatsen van de juiste functies op de juiste plek. Deze juiste plek wordt bepaald door verschillende factoren zoals de aanwezige milieukwaliteit, de behoefte aan voorzieningen zoals passende huisvesting voor bewoners en bedrijven op specifieke locaties en de bereikbaarheid van die locaties. Uitgangspunt is een zorgvuldige afweging tussen verschillende belangen, waarbij milieukwaliteiten als (externe) veiligheid, luchtkwaliteit, bodemkwaliteit, geur en geluid, maar ook waterkwaliteit belangrijke randvoorwaarden zijn. Hierbij streeft de Provincie naar oplossingen die ruimte laten voor veranderende omstandigheden en die zo efficiënt mogelijk gebruik maken van de beschikbare ruimte.

Analyse, afweging en conclusie

Het plan behelst de nieuwbouw van een woning ter vervanging van een reeds gesloopte woning. De beschikbare ruimte wordt zo efficiënt mogelijk gebruikt. Het plan past hiermee in het beleid zoals verwoord in de structuurvisie Noord-Holland.

3.2.2 Provinciale ruimtelijke verordening Noord-Holland

De provincie heeft een ruimtelijke verordening opgesteld met hierin de algemene regels waaraan bestemmingsplannen moeten voldoen. Deze regels zijn gebaseerd op het bestaande provinciale beleid, zoals vastgelegd in de streekplannen en de Leidraad provinciaal ruimtelijke beleid. Hierbij dient aangetekend te worden dat er geen nieuw beleid is opgenomen in de Provinciale ruimtelijke verordening. In het belang van een goede ruimtelijke ordening in de provincie is het noodzakelijk algemene regels vast te stellen betreffende de inhoud van en de toelichting op bestemmingsplannen over onderwerpen in zowel het landelijke als het stedelijke gebied van Noord-Holland waar een provinciaal belang mee gemoeid is.

Hierbij worden de volgende hoofddoelstellingen in acht genomen:

- een samenhangend geheel van waardevolle gebieden te behouden en versterken;
- belangrijke cultuurhistorische en landschappelijke kwaliteiten bij nieuwe ontwikkelingen te behouden en versterken en deze vast te leggen in een beeldkwaliteitplan;
- sturing te hebben op het woonbeleid;
- stedelijke ontwikkelingen te reguleren;
- een vitaal platteland te hebben;
- over goede infrastructuur te beschikken, waardoor de mobiliteit en bereikbaarheid van wonen, werken en voorzieningen is gewaarborgd;
- windenergie op landschappelijke aanvaardbare wijze mogelijk te maken;
- de winning van delfstoffen uitsluitend op de daarvoor geschikte plaatsen toe te staan;
- de toeristische aantrekkelijkheid van de Noordzee te vergroten door jaarrond strandpaviljoens toe te staan, maar uitsluitend op daarvoor geschikte plaatsen.

Situatie plangebied

Voor de definitie van Bestaand Stedelijk Gebied wordt verwezen naar het begrip uit het Besluit ruimtelijke ordening: bestaand stedenbouwkundig samenstel van bebouwing ten behoeve van wonen, dienstverlening, bedrijvigheid, detailhandel of horeca, alsmede de daarbij behorende openbare of sociaal culturele voorzieningen, stedelijk groen en infrastructuur. Op basis van deze definitie valt het plangebied binnen BSG. Ter plaatse is immers reeds een 'stedenbouwkundig samenspel ten behoeve van wonen' aanwezig. De definitie roept overigens vragen op; een bekend stedenbouwkundig principe is dat ook (bijvoorbeeld) agrarische bouwpercelen of woonpercelen gelegen in het buitengebied als stedenbouwkundig samenspel van bebouwing gezien worden. Het is logischer om te kijken naar de kenmerken van het gebied om te bepalen of het gebied binnen- of buitenstedelijk ligt. Bij deze meer zinnige benadering luidt de conclusie dat het gebied buitenstedelijk is gelegen. Het verdient daarom aanbeveling een zorgvuldige landschappelijke en stedenbouwkundige inpassing na te streven. Zoals uiteengezet in hoofdstuk 2 wordt daar aan voldaan. Daarmee is het initiatief in overeenstemming met het idee achter de Verordening.

Verder is artikel 33 relevant:

"1. Bestemmingsplannen voor woningbouw, renovatie, (herstructurering) bedrijventerreinen, kantoorlocaties en glastuinbouw dienen te beschrijven op welke wijze invulling wordt gegeven aan energiebesparing en inzet van duurzame energiebesparing en inzet van duurzame energie, waaronder mede wordt verstaan het gebruik van restwarmte, Warmte Koude Opslag en aardwarmte, zonne-energie, biomassa. 2. Nieuwe verstedelijking of uitbreiding van bestaande verstedelijking dient aan eisen van duurzaam bouwen te voldoen".

Het plan zoals initiatiefnemers voor ogen hebben, voldoet bij uitstek aan deze provinciale 'eis'.

Hierbij komt dat de provincie tijdens eerder overleg reeds heeft meegedeeld dat het plan geen provinciaal belang betreft.

3.3 Gemeentelijk beleid

3.3.1 Structuurvisie Buitengewoon Castricum 2030

Met de structuurvisie is de hoofdkoers uit de strategische visie Buiten Gewoon Castricum uit 2005 opnieuw bezien, aangescherpt en aangevuld, waarmee een actueel beleidskader is ontstaan. De structuurvisie biedt een belangrijk kader voor de toekomst van de gemeente en zet de koers op hoofdlijnen uit. Belangrijke aandachtspunten voor de komende jaren zijn de evenwichtige bevolkingsopbouw en duurzaamheid. Een open en gevarieerd landschap, een stabiel inwonertal en bevorderen van recreatie en toerisme, dat zijn kortgezegd de speerpunten voor de gemeente.

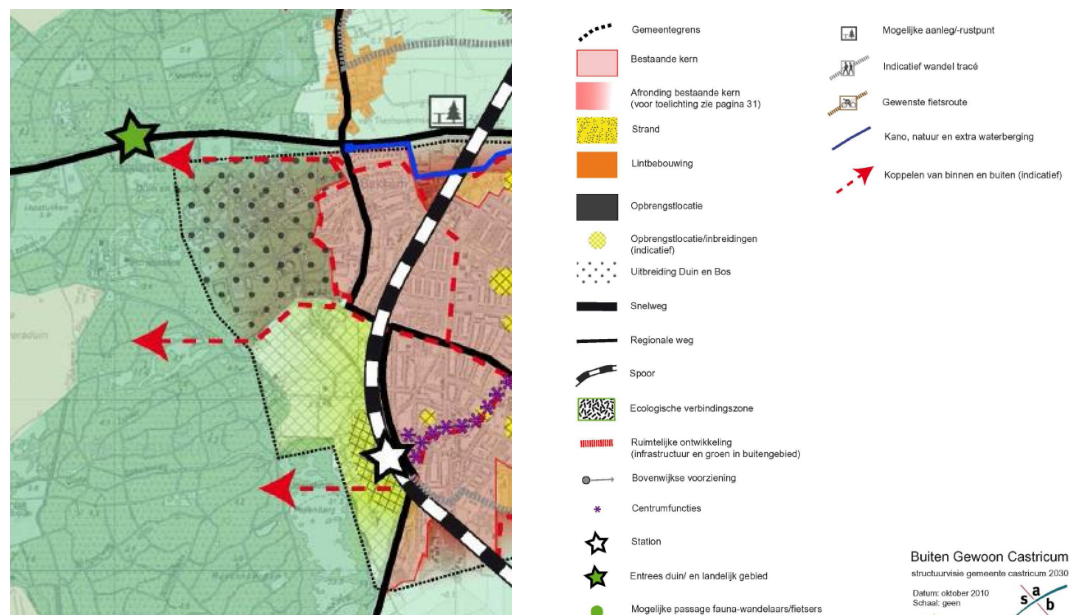
Bevolking en wonen

Er wordt gekozen voor het stabiel blijven van de bevolking. Er zullen nieuwe woningen aan de woningvoorraad worden toegevoegd om de kleiner wordende gezinsgroottes te compenseren. Omdat Castricum sterk wil inzetten op inbreidingslocaties is tevens een Masterplan Inbreidingen gemaakt. Hierin wordt aangegeven waar inbreidingen mogelijk zijn en onder welke volkshuisvestelijke randvoorwaarden. Eén van de wensenbeelden van structuurvisie gaat over het afronden van de kernen. De rand van de kern vormt de ruimtelijke overgang van het buitengebied naar het bebouwde gebied. De

wens wordt geuit dat in 2030 de gaten zijn opgevuld met hoog kwalitatieve bebouwing. Verrommeling wordt vermeden en eenheid gecreëerd. De volgende acties worden genoemd:

- De verschillende typen randzones in de gemeente Castricum moeten onderscheiden worden om op maat voor ieder type de beste afrondingsmogelijkheid in beeld te brengen.
- De randen van de kernen vormen het snijvlak tussen buiten en binnen en zijn daarmee plekken van essentieel belang voor de identiteit van de dorpen.
- Het versterken van binnen en buiten door het ontwikkelen van verschillende overgangssituaties, die zich qua de dichtheid, de inzet van groen of functie van elkaar onderscheiden. Er kan worden aangesloten bij bestaande landschappelijke kwaliteiten in de randzone.
- De Kadernota Buitengebied bespreekt de afronding van de kernen. In het bijbehorende Beeldkwaliteitsplan Buitengebied (zie navolgende paragraaf) worden aanzetten gedaan voor het verbinden van de kernen met het buitengebied.
- Op structuurvisiekaart wordt de afronding van de bestaande kern in de kleur rood aangeduid, welke kleur vager wordt naarmate de afstand tot de kern groter wordt. Zie navolgende afbeelding. Nadere uitwerking moet plaatsvinden zonder direct uit te gaan van grote hoeveelheden nieuw te bouwen huizen. Het gaat primair om de kwaliteit van de ruimtelijke eenheid. Dit dient in samenhang met de andere wensbeelden te worden gezien.
- Daar waar in bescheiden mate mogelijkheden zijn, dient sprake te zijn van maatwerk dat is afgestemd op de karakteristieken van het desbetreffende gebied.

Op navolgende afbeelding is te zien dat het gebied is aangeduid als het gebied voor de uitbreiding van Duin en Bosch. Wanneer ingezoomd, maakt Duinpad 3 echter geen deel uit van dit terrein, het gaat om een particulier erf.

Fragment visiekaart structuurvisie

Het belang van het open en groen houden van het buitengebied is stevig geworteld in het ruimtelijk ordeningsbeleid van Castricum. De waardevolle duinen en de polders worden gekoesterd en waar mogelijk beschermd. Er is een voortdurende vraag naar ruimte in het gebied. Dit initiatief tast de waarden van het landelijk gebied niet aan. Er is sprake van de bouw van een woning ter plaatse van een eerder gesloopte woning. Hiermee is dus geen sprake van nieuwe bebouwing in het buitengebied. Het initiatief is in overeenstemming met de structuurvisie.

3.3.2 Beeldkwaliteitsplan Buitengebied

In het beeldkwaliteitsplan Buitengebied wordt het versterken van de kwaliteit van de dorpsranden als kans beschouwd. Bescheiden ontwikkelingen in de dorpsranden zijn mogelijk wanneer ze aansluiten op het karakter van het buitengebied, aanwezige functies niet belemmeren en de ruimtelijke kwaliteit ter plaatse versterken. Elke situatie is hierin uniek en moet afzonderlijk beoordeeld worden. Uitgangspunt is een herkenbare dorpsrand geïnspireerd op de aanwezige landschappelijke patronen. Invullingen langs de rand van het stedelijk gebied zijn situatie specifiek, op maat uitgewerkt en hebben een landschappelijke uitstraling, waarbij de kwaliteit ligt in de directe (visuele) relatie met het landschap.

Het beeldkwaliteitsplan geeft een aantal aanknopingspunten als het gaat om het plangebied. Uit de kaartbeelden met de bebouwingsstructuur zijn specifieke waarden af te lezen. Het plangebied ligt binnen de Jonge Duinen.

Duinbeheer is gericht op het verkrijgen van weer veel natte duinvalleien.

Aan de oorspronkelijke dynamiek van het duingebied wordt weer veel ruimte gegeven. De duinen bij Castricum maken deel uit van het recreatief toegankelijke Noordhollands Duinreservaat. Hier is geen massa-toerisme: de recreatieve voorzieningen zijn kleinschalig. In het duingebied liggen wel twee grote campings: aan de Zeeweg de Kennemer Duincamping Bakkum en in het Geversduin bij Castricum de Kennemer Duincamping Geversduin.

Aan de zeekant maar ook aan de duinvoet van het binnenduin sijpelde schoon water naar lager gelegen gebieden. Castricum werd doorsneden door een aantal van deze duinbeken, waarvan 'De Cie' nog voortleeft in de huidige straatnaam 'Cieweg'.

De Jonge Duinen zijn soms zeer breed en hoog. Aan de voet van de Jonge Duinen liggen nog steeds de Oude Duinen, flauw hellend naar de polders.

Hierop is in de loop der tijd een karakteristiek binnenduinrandmilieu ontstaan.

Kenmerkend voor de duinformatie is het karakteristieke (micro) reliëf en het silhouet zoals dat zichtbaar is vanuit de polder en binnenduinrand. Veel van het fijnmazige patroon van de duinrellen en -beken is verdwenen.

Voor de jonge duinen worden geen richtlijnen gegeven; het is nl. niet de bedoeling dat er bijgebouwd wordt in de jonge duinen. Dit initiatief voorziet slechts in sloop en nieuwbouw van een woning. Landschappelijke, cultuurhistorische en natuurkwaliteiten worden niet aangetast met het plan.

3.3.3 Lokale woonvisie gemeente Castricum 2014-2030

In de lokale woonvisie schetst de gemeente haar visie op het wonen in de gemeente Castricum. Deze visie staat niet op zich, maar kan als lokale doorvertaling worden gezien van het Regionale Actieprogramma Wonen, dat in overleg met de regio en de provincie is vastgesteld, en als een uitwerking van de Strategische visie Buiten Gewoon Castricum, dat een toekomstbeeld voor de gemeente tot 2030 schetst.

De gemeente Castricum hanteert inzake haar woonbeleid de volgende doelstelling: *In deze woonvisie onderbouwen wij ons streven naar een kwalitatief gedifferentieerd woningaanbod, dat aansluit op de vraag van onze huidige en toekomstige inwoners. Een gedifferentieerd woningaanbod biedt de mogelijkheid om een gewenste wooncarrière te maken binnen de gemeente en draagt bij aan een evenwichtige bevolkingsopbouw. Ter bevordering van deze evenwichtige bevolkingsopbouw besteden wij in ons programma wonen met name aandacht aan bouwen voor jongeren, starters en senioren.*

Wij bieden een veilige en behaaglijke woonomgeving met veel groen, optimale voorzieningen voor alle leeftijdsgroepen, fraaie verblijfsgebieden in de dorpen en de natuur. Kortom een inspirerende omgeving voor inwoners, ondernemers en bezoekers.

Deze doelstelling betekent voor de gemeente Castricum de volgende drie beleidsopgaven:

- 1 Een nieuwbouwprogramma met toekomstwaarde
Een woningbouwprogramma dat toereikend is in aantal en gedifferentieerd is in eigendom, type en prijs. Dit gedifferentieerde woningbouwprogramma sluit aan bij de vraag en de financiële mogelijkheden van starters, kleine huishoudens, gezinnen en senioren en bevordert de doorstroming. Tot 2020 willen de gemeente 1.400 nieuwe woningen realiseren. Minimaal 25% daarvan wordt in de sociale categorie gerealiseerd.
- 2 Een sluitend netwerk van wonen, zorg en welzijn
Een woningaanbod, dat veilig en toegankelijk is en in de nabijheid van voorzieningen. Een dergelijk aanbod maakt zorg op maat mogelijk en biedt mogelijkheden voor ontmoeting en sociale activiteiten, zodat alle inwoners zo lang mogelijk zelfstandig kunnen wonen en in de samenleving kunnen functioneren.
- 3 Aantrekkelijk houden van de bestaande woningvoorraad en bestaande wijken
Een aantrekkelijke en behaaglijke woonomgeving waarborgen door beheer en waar nodig herstructurering, in samenhang met het woningbouwprogramma op inbreidings- en transformatielocaties. Daarmee wordt de ruimtelijke en stedenbouwkundige kwaliteit versterkt en ontstaat een gedifferentieerd woningaanbod.

Als gevolg van de huishoudensverdunding is het daarvoor noodzakelijk om de woningvoorraad uit te breiden. De nieuwbouw zal hoofdzakelijk gerealiseerd worden in het bestaand bebouwde gebied van de woonkernen om de groene en landelijke omgeving tussen de woonkernen te behouden. De locaties die mogelijk geschikt zijn voor nieuwbouw in de bestaande kernen zijn vermeld in het Masterplan Inbreidingen (2009). In het Masterplan is als voorwaarde voor nieuwbouw binnen Bestaand Bebouwd Gebied (BBG) opgenomen, dat het dient te passen in de omgeving en in overleg met omwonenden tot stand dient te komen.

Situatie plangebied

Onderhavig plan helpt op bescheiden schaal mee een gedifferentieerd woningaanbod te creëren in de gemeente Castricum. Het betreft de nieuwbouw van een woning na sloop van een huidige woning, de impact op het gemeentelijke woningaanbod is hiermee evenwel zeer beperkt.

4 Milieu- en omgevingsaspecten

4.1 Milieu-aspecten

4.1.1 *Besluit milieueffectrapportage (m.e.r.)*

In het Besluit milieueffectrapportage is bepaald dat een milieueffectbeoordeling ook uitgevoerd moet worden als een project, dat wordt genoemd in de bijlage onder D van het Besluit m.e.r., nadelige gevolgen heeft voor het milieu. Het bestemmingsplan voorziet in de mogelijkheid tot het bouwen van een woning.

Een activiteit die is genoemd in de D-Lijst betreft 'Stedelijk ontwikkelingsproject' (categorie D 11.2). De drempelwaarde bedraagt 2.000 woningen. Onderhavig plan blijft zeer ver onder deze drempel, maar zou formeel wel kunnen worden beschouwd als een dergelijke activiteit.

Op basis van het Besluit m.e.r. en de Wet milieubeheer dient in dat geval een m.e.r.-beoordelingsbesluit te worden genomen door het bevoegd gezag (college) voorafgaand aan het ontwerpbesluit inzake onderhavig bestemmingsplan. In het kader van deze besluitvorming is een vormvrije m.e.r.-beoordeling / aanmeldingsnotitie opgesteld². Uit deze notitie blijkt dat belangrijke nadelige milieugevolgen zijn uitgesloten. Op basis van deze aanmeldnotitie heeft het bevoegde gezag beoordeeld dat voor het plan geen m.e.r. of m.e.r.-beoordeling noodzakelijk is.

4.1.2 *Milieuzonering*

Bij het realiseren van een nieuwe functie dient vanuit het oogpunt van goede ruimtelijke ordening, gekeken te worden naar de omgeving waarin de nieuwe functies worden gerealiseerd. Hierbij spelen twee vragen:

- 1 Past de nieuwe functie in de omgeving?
- 2 Laat de omgeving de nieuwe functie toe?

Milieuzonering beperkt zich tot milieuaspecten met een ruimtelijke dimensie: geluid, geur, gevaar en stof. Kenmerkend voor deze milieuaspecten is dat de belasting op grotere afstand van de bron afneemt. Daarnaast is de mate waarin een bedrijfstype personen- en/of goederenverkeer aantrekt, mede bepalend voor de mate van hinder. Onderstaande tabel geeft inzicht in het verband tussen de (richt)afstand en de milieucategorie.

Richtafstand	Milieucategorie
10 m	1
30 m	2
50 m	3.1
100 m	3.2
200 m	4.1
300 m	4.2

1. Past de nieuwe functie in de omgeving?

Voorliggend plan ziet toe op het realiseren van een woning. Wonen is een milieugevoelige functie. Op basis van de VNG publicatie "Bedrijven en milieuzonering 2009" kan worden bepaald of er in de omgeving bedrijvigheid aanwezig is die een belemme-

² Vormvrije m.e.r.-beoordeling / aanmeldnotitie, Duinpad 3 te Castricum, 22 juni 2018, SAB.

ring vormt voor een acceptabel woon- en leefklimaat voor de nieuwe woning. Meest relevant is Duin en Bosch, een zorginstelling gelegen op ca. 60 m. Volgens de genoemde publicatie moet een afstand van 30 m tot een kliniek in acht worden genomen. Daar wordt aan voldaan. Ten zuidoosten van het perceel ligt een scouting, op meer dan 200 m. Deze afstand is ruim genoeg om te concluderen dat hier geen overlast van uitgaat.

Ten slotte zijn in de omgeving enkele bollengronden gelegen. Hier kan sprake zijn van hinder door het spuiten met bestrijdingsmiddelen. Hierop wordt in paragraaf 4.1.3 nader ingegaan. Hieruit blijkt dat dit aspect geen belemmering vormt.

2. Laat de omgeving de nieuwe functie toe?

De activiteit wonen brengt geen belemmeringen met zich mee voor omliggende hindergevoelige functies. Geconcludeerd wordt dat de nieuwe woning geen belemmering is voor het woon- en leefklimaat in de omgeving.

Conclusie

Het aspect "milieuzonering" is geen belemmering voor de uitvoerbaarheid van het plan.

4.1.3 Gewasbestrijding

Algemeen

Bij ruimtelijke plannen in de buurt van de teelt van gewassen (akkerbouw, fruitteelt) moet rekening worden gehouden met 'spuitzones'. Dit is een zone, gebaseerd op jurisprudentie van de Raad van State, die moet worden aangehouden ten opzichte van de gronden waarop gewassen worden gehouden en waar gewasbeschermingsmiddelen worden gebruikt. De zone is bedoeld om voor omliggende functies een goed woon- en leefklimaat te kunnen garanderen.

Regelgeving

Er zijn in Nederland geen wettelijke bepalingen over minimaal aan te houden afstanden tussen gronden waarop gewassen (zoals fruitbomen) in de open lucht worden geteeld en nabij gelegen woningen. De Nederlandse wetgeving met betrekking tot gewasbeschermingsmiddelen is met name gericht op de reductie van de risico's van het gebruik van deze middelen voor het watermilieu. De Wet gewasbeschermingsmiddelen en biociden (Wgb) bevat een toelatingsstelsel voor het op de markt brengen en het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen en biociden. In deze wet zijn ook bepalingen opgenomen die betrekking hebben op de bescherming van de gezondheid van de professionele gebruikers en werknemers. Het Activiteitenbesluit milieubeheer bevat regels om de emissie van bestrijdingsmiddelen naar het water te reduceren. De afstanden en teeltvrije zones die in het Activiteitenbesluit worden genoemd zijn gerelateerd aan het oppervlaktewater. De richtafstanden die zijn opgenomen in de VNG-brochure 'Bedrijven en milieuzonering' (2009) hebben geen betrekking op open teelten en zijn evenmin bruikbaar. Ditzelfde geldt voor de toepassing van het Activiteitenbesluit.

In algemene zin wordt evenwel een aandachtsgebied 50 m vanaf een gevoelige functie gehanteerd.

Toetsing

Onderhavig plangebied ligt op enige afstand van gronden die in gebruik zijn of kunnen worden genomen voor bollenteelt. De vraag doet zich voor in hoeverre de teelt kan leiden tot overlast.

De Nederlandse wetgeving met betrekking tot gewasbeschermingsmiddelen is met name gericht op de reductie van de risico's van het gebruik van deze middelen voor het watermilieu. De Wet gewasbeschermingsmiddelen en biociden (Wgb) bevat een toelatingsstelsel voor het op de markt brengen en het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen. In deze wet zijn ook bepalingen opgenomen die betrekking hebben op de bescherming van de gezondheid van de professionele gebruikers en werknemers. Het Lozingenbesluit open teelt en veehouderij (Lotv) heeft als doel de reductie van bestrijdingsmiddelen in het water. De afstanden en teeltvrije zones die in het Lozingenbesluit worden genoemd zijn gerelateerd aan het oppervlaktewater. Het buurperceel is derhalve gebonden aan wetgeving die toeziet op het aanhouden van een afstand tot oppervlakte water.

Op 29 januari 2014 is een rapport verschenen van de Gezondheidsraad. Uit dat rapport blijkt dat nog weinig bekend is over gewasbeschermingsmiddelen en de gevolgen voor de gezondheid voor omwonenden. Nader onderzoek is nodig. Aangegeven wordt dat de minimaal gewenste afstanden (50 m) eigenlijk onvoldoende onderbouwd kunnen worden en er op dit moment geen goed gemotiveerde richtafstanden zijn. De Gezondheidsraad adviseert dat de kennis en naleving van de regels met betrekking tot gewasbeschermingsmiddelen moet verbeteren en dat de communicatie tussen agrariër en buur meer aandacht verdient. Men stelt wel dat de overheid bufferzones kan instellen, maar over de grootte hiervan kan en durft de raad niets te zeggen. Het blootstellingsrisico is namelijk afhankelijk van meerdere factoren zoals gebruikte middelen, gebruikte spuittechniek, windsnelheid en windrichting. Daardoor kan er geen globale (of specifieke) richtlijn worden gegeven die wetenschappelijk kan worden onderbouwd. In het kader van ruimtelijke ordening is dus elke afstand in feite arbitrair.

Het telen van bollen kent sowieso vanuit de VNG-publicatie geen specifieke richtafstanden voor milieuzonering. Wel bestaat jurisprudentie waarin qua richtafstand wordt aangesloten op de richtafstand voor het telen van fruit. In deze jurisprudentie wordt voor bollenteelt qua richtafstand aangesloten bij fruitteelt doordat niet voldoende aangetoond wordt waarom bij het telen van bollen kon worden afgeweken van de richtafstand die geldt voor fruitteelt. Er dient echter wel een verschil te worden gemaakt tussen bollenteelt en fruitteelt. Reden dat dit niet in de jurisprudentie naar voren komt is dat in het specifieke geval niet is ingegaan op de essentiële verschillen tussen het telen van bollen en het telen van fruit. In Castricum is bollenteelt een zeer ruim vertegenwoordigde agrarische functie. Van oudsher zijn Castricum en bollenteelt met elkaar verbonden. Het aanhouden van een richtafstand van 50 meter zorgt dat in Castricum op vele plekken geen gevoelige functies meer mogelijk zijn. In de praktijk binnen de gemeente Castricum blijkt dat bollenteelt en gevoelige functies wel samengaan. De reden waarom bij bollenteelt wel kan worden afgeweken van de richtafstand heeft te maken met de afstand tot de grond van de spuitactiviteiten, het spuiten bij afwezigheid van wind en de zeer korte spuitperiode. De richtafstand voor de teelt van fruit en bollen uit de genoemde jurisprudentie komt voort uit de spuitzone in het kader van gewasbescherming. Het gebruik van chemicaliën is hiervan de oorzaak. Het gebruik van chemicaliën bij bollenteelt beslaat slechts een zeer korte periode (2 à 3 we-

ken) van het jaar. Het betreft de periode dat de bollen in bloei staan. Bij fruitteelt is deze periode veel langer doordat het gewas boven de grond blijft groeien en meer en langer bescherming nodig heeft. Hierbij wordt het spuiten van bollen alleen uitgevoerd bij windstilte, omdat anders de chemicaliën “wegwaaien”. Bij fruitteelt dat veelal op stam (bomen) wordt gekweekt, is het “wegwaaien” minder erg, doordat de naastgelegen fruitbomen dit sneller zullen opvangen. Ook vindt het spuiten van bollen plaats op een afstand van maximaal 50 cm boven de grond om “wegwaaien” te voorkomen. Door deze wijze van spuiten, is de kans op overlast van chemicaliën nihil. Bij fruitteelt is de hoogte waarop gespoten wordt veel hoger, waardoor “wegwaaien” sneller zal plaatsvinden. Om deze reden wordt het verantwoord geacht af te wijken van de van de richtafstand ten aanzien van bollenteelt.

Aanvullend kan het volgende gesteld worden over de specifieke locatie van dit plan: de locatie grenst aan de zuidoostzijde aan een perceel dat voor de bollenteelt kan worden gebruikt. Hierdoor kan uitsluitend sprake zijn van mogelijke hinder bij een oostenwind of noordoosten, omdat alleen dan bestrijdingsmiddelen vanaf dit perceel richting de woning zouden kunnen waaien. Dit is een windrichting die maar weinig voorkomt. Bij de overheersende windrichting zuidwest is geen sprake van hinder. Daar komt bij dat het bij oostenwind of zuidoostenwind meestal droog weer is; immers: bij deze windrichting komt de lucht vanuit het Europese vasteland en bij gebrek aan veel water is de lucht dan vaak droog. Dit is bij voorbaat geen geschikte periode om te spuiten, aangezien in de meeste gevallen wordt gespoten om schimmel tegen te gaan en deze gedijen juist bij vochtig weer. Om die reden zal dan ook worden gespoten bij vochtig weer.

Ten slotte kan worden gesteld dat het plan feitelijk de herbouw van een reeds gesloopte woning op een bestaand woonperceel betreft. Hiermee is geen sprake van een wijziging in de functie van het perceel en ook is hierdoor geen sprake van een (verdere) beperking van de gebruiksmogelijkheden voor de aangrenzende agrarische gronden.

Conclusie

Het aspect ‘gewasbestrijding’ werpt geen belemmering op voor voorliggend plan.

4.1.4 Externe veiligheid

Wettelijk kader

Veiligheidsafstanden tussen activiteiten met gevaarlijke stoffen en (beperkt) kwetsbare objecten, zoals woningen, moeten ervoor zorgen dat bij een eventuele calamiteit het aantal dodelijke slachtoffers beperkt blijft. Het Vuurwerkbesluit en het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi) stellen afstandseisen aan risicovolle bedrijfsactiviteiten. Het Besluit externe veiligheid transportroutes (Bevt) en het Besluit externe veiligheid buisleidingen (Bevb) zien toe op transportroutes met gevaarlijke stoffen en op transport via buisleidingen (althoewel eerstgenoemde nog niet in werking getreden is, kan er al wel rekening mee worden gehouden).

In het wettelijk kader en externe veiligheidsbeleid wordt onderscheid gemaakt in twee soorten risico's, namelijk plaatsgebonden risico (PR) en groepsrisico (GR). PR en het GR dienen elk een andere doelstelling. Het PR heeft te maken met de veiligheid van de risicobron (technisch systeem) en is bedoeld voor de burger / gebruiker

als individu. Het GR zegt iets over de inrichting van de ruimte rond de risicobron en is bedoeld voor de bestuurder.

Plaatsgebonden risico

Het plaatsgebonden risico biedt burgers in hun woon-, werk- of verblijfsomgeving een minimum beschermingsniveau tegen gevaarlijke stoffen. Het plaatsgebonden risico is de kans dat een persoon die een jaar lang permanent op een plaats aanwezig is, overlijdt als gevolg van een ongeluk. Deze basisnorm bepaalt dat het risico om te overlijden aan een ongeluk met een gevaarlijke stof voor omwonenden niet hoger mag zijn dan één op de miljoen (10^{-6}).

Groepsrisico

Het groepsrisico legt een relatie tussen de kans op een ramp en het aantal mogelijke slachtoffers. Het risico geeft aan hoe groot de kans is dat bij een ongeval bij een risicolocatie 10, 100 of 1000 slachtoffers tegelijk vallen. Dit risico is daardoor een maatstaf voor de verwachte omvang van een ramp. Voor het groepsrisico geldt een oriëntatiewaarde. Dit is geen norm, maar een ijkpunt. De oriëntatiewaarde wordt uitgedrukt in een risicocurve. De oriëntatiewaarde houdt in dat het bevoegd gezag in situaties daarboven gemotiveerd kan afwijken. Er kunnen redenen zijn dat een gemeente meer of juist minder risico's accepteert. De gemeente is verplicht om een belangenafweging te maken. Dit is de verantwoording van het groepsrisico. Daarbij spelen onder de zelfredzaamheid, vluchtwegen, economische en maatschappelijke belangen een rol.

Situatie plangebied

Uit de beoordeling van de risicokaart van de provincie Noord-Holland blijkt dat er geen Bevi-inrichtingen of vuurwerkbedrijven in de nabijheid van het plangebied aanwezig zijn en dat het plangebied niet binnen een invloedsgebied ligt van aangewezen routes voor transport van gevaarlijke stoffen over weg, spoorweg of buisleiding.

Conclusie

Gelet op bovenstaande, bestaan er geen belemmeringen op het gebied van externe veiligheid.

4.1.5 Bodem

Inleiding

Bij functiewijzigingen die leiden tot een verandering van de bestaande bestemming zal moeten worden aangetoond dat de kwaliteit van de bodem de realisatie van de gewenste functie ook toestaat. Daarnaast geldt dat de bodemkwaliteit invloed kan hebben op de financiële haalbaarheid als blijkt dat de bodem gesaneerd moet worden.

Bodemkwaliteitskaart

De gemeente Castricum beschikt over een goedgekeurde bodemkwaliteitskaart. Uit de gegevens blijkt dat er geen verhoogde achtergrondgehalten verwacht worden voor een standaardbodem in deze zone.

Onderzoek

Om inzicht te krijgen in de vraag of de bodem geschikt is voor de beoogde functie (wonen) een verkennend bodem- en asbest onderzoek verricht³. Het onderzoek had tot doel vaststellen of er een grond- of grondwaterverontreiniging aanwezig is, welke mogelijk een belemmering kan vormen. In het uitgevoerde bodemonderzoek wordt het volgende geconcludeerd:

- In geen van de geanalyseerde parameters in zowel grond als grondwater is de waarde voor nader onderzoek (tussenwaarde) en/of de interventiewaarde overschreden.
- De aangetroffen licht verhoogde gehalten in de grond vormen geen belemmering voor het toekomstige gebruik.
- De hypothese voor het bodemonderzoek “De gehele onderzoekslocatie kan op basis van het vooronderzoek als niet-verdacht worden beschouwd” wordt grotendeels aangenomen.
- Bij het asbestonderzoek zijn geen asbestverdachte materialen aangetroffen. In de grove fractie van de bodem is over de gehele locatie geen asbest aangetroffen. In mengmonster ASMM01 van de fijne fractie is een gehalte van <0,7 mg/kg d.s. aangetoond. Het mengmonster bevindt zich onder het criterium voor nader onderzoek (50 mg/kg d.s.) en een nader onderzoek is derhalve niet noodzakelijk.
- De hypothese voor het asbestonderzoek “De gehele onderzoekslocatie kan op basis van het vooronderzoek als heterogeen verdacht worden beschouwd” wordt grotendeels verworpen.
- Ten slotte wordt opgemerkt dat (op grond van het Besluit bodemkwaliteit) eventueel vrijkomende grond niet zondermeer in het grondverkeer kan worden opgenomen.

Conclusie

Uit het verkennende bodem- en asbestonderzoek blijkt dat er geen bijzonderheden zijn; de bodemkwaliteit is geschikt voor de beoogde functie. Het aspect ‘bodem’ zorgt niet voor belemmeringen voor onderhavig plan.

4.1.6 Geluid

Wettelijk kader

De mate waarin het geluid, veroorzaakt door het wegverkeer en/of door inrichtingen, het woonmilieu mag belasten, is geregeld in de Wet geluidhinder (wgh). Langs wegen en spoorwegen liggen zones. Binnen deze zones moet voor de realisatie van geluidsgevoelige bestemmingen akoestisch onderzoek worden uitgevoerd.

De Wgh heeft tot doel geluidhinder te voorkomen en te beperken tot aanvaardbare geluidsniveaus. In de Wgh zijn hiervoor twee soorten grenswaarden opgenomen:

- Voorkeursgrenswaarde : Deze waarde garandeert een vrij goede woon- en leefsituatie binnen de invloedssfeer van een geluidsbron (wegen, spoorwegen, enz.).
- Hoogste toelaatbare geluidsbelasting: Deze waarde geeft de hoogste gevelbelasting weer waarvoor een hogere waarde kan worden aangevraagd.

³ Verkennend bodemonderzoek & Verkennend asbestonderzoek in bodem, Duinpad 3 te Bakkum, Montferland Milieu B.V., datum: 20-6-2018, kenmerk: MM18081.

De grenswaarden zijn onder andere afhankelijk van de geluidsbron (weg- of railverkeer), de ligging van de geluidsgevoelige bebouwing (stedelijk of buitenstedelijk gebied) en het type geluidsgevoelige bebouwing. In de onderstaande tabel zijn voor woningen de voorkeursgrenswaarden en de meest voorkomende hoogste toelaatbare geluidsbelastingen uit de Wgh voor wegverkeer en uit het Bgh voor railverkeer weergegeven.

	Wegverkeer	Railverkeer
Stedelijk gebied		
Voorkeursgrenswaarde	48 dB (art. 82)	55 dB (art. 4.9 lid 1)
Hoogste toelaatbare geluidsbelasting	63 dB (art. 83 lid 2)	68 dB (art. 4.10)
Buitenstedelijk gebied		
Voorkeursgrenswaarde	48 dB (art. 82)	55 dB (art. 4.9 lid 1)
Hoogste toelaatbare geluidsbelasting	53 dB (art. 83 lid 1)	68 dB (art. 4.10)
Hoogste toelaatbare geluidsbelasting bij een agrarische bedrijfswoning	58 dB (art. 83 lid 4)	n.v.t.

Wegverkeer

De breedte van de zone is afhankelijk van het aantal rijstroken en de ligging van de weg: stedelijk of buitenstedelijk. De zone ligt aan weerszijden van de weg en is gemeten vanuit de rand van de weg. De zones, zoals beschreven in artikel 74 van de Wgh, zijn weergegeven in de volgende tabel.

Aantal rijstroken	Zones langs wegen	
	Stedelijk gebied	Buitenstedelijk gebied
1 of 2 rijstroken	200 meter	250 meter
3 of 4 rijstroken	350 meter	400 meter
5 of meer rijstroken	350 meter	600 meter

Overzicht van de zones langs wegen

Artikel 74 lid 2 van de Wgh maakt een uitzondering voor wegen met een 30 km-regime en woonerven. Deze wegen hebben geen zone en zijn daarmee niet onderzoeksplchtig.

Het plangebied ligt niet binnen de onderzoekszone van een weg. Er hoeft daarom niet te worden verwacht dat er sprake is van een verhoogde gevelbelasting. Een akoestisch onderzoek is niet benodigd en niet zinvol. Het aspect geluid zorgt niet voor belemmeringen.

4.1.7 Luchtkwaliteit

Wettelijk kader

Het aspect luchtkwaliteit is verankerd in de Wet Milieubeheer hoofdstuk 5, titel 5.2 en is een implementatie van diverse Europese richtlijnen omtrent luchtkwaliteit, waarin onder andere grenswaarden voor vervuulende stoffen in de buitenlucht zijn vastgesteld ter bescherming van mens en milieu. In Nederland zijn stikstofdioxide (NO₂) en zwevende deeltjes als PM₁₀ (fijn stof) de maatgevende stoffen waarvan de concentratieniveaus het dichtst bij de grenswaarden liggen. Overschrijdingen van de grenswaarden komen, uitzonderlijke situaties daargelaten, bij andere stoffen niet voor.

NSL en Besluit NIBM

Hoewel de luchtkwaliteit de afgelopen jaren flink is verbeterd, kan Nederland niet voldoen aan de luchtkwaliteitseisen die sinds 2010 van kracht zijn. De EU heeft Nederland derogatie (uitstel) verleend op grond van het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL). Dit betreft een gemeenschappelijke aanpak van het Rijk en diverse regio's om samen te werken aan een schonere lucht waarbij ruimte wordt geboden aan noodzakelijke ruimtelijke ontwikkelingen. Projecten die in betekenende mate bijdragen aan luchtverontreiniging worden opgenomen in het NSL in de provincies c.q. regio's waar overschrijdingen plaatsvinden. Het maatregelenpakket in het NSL is hiermee in evenwicht en zodanig dat op termijn de luchtkwaliteit in heel Nederland onder de grenswaarden ligt. Projecten die 'niet in betekenende mate' (NIBM) bijdragen aan luchtverontreiniging hoeven niet langer individueel getoetst te worden aan de Europese grenswaarden, aangezien deze niet leiden tot een significante verslechtering van de luchtkwaliteit. Deze grens is in de AMvB NIBM gelegd bij 3% van de grenswaarde van een stof: Voor NO₂ en PM₁₀ betekent dit een maximaal toegestane verslechtering van 1,2 µg/m³. Voor een aantal functies (o.a. woningen, kantoren, tuinen en akkerbouw) is dit gekwantificeerd in de ministeriële regeling NIBM.

Goede ruimtelijke ordening

Uit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening wordt afgewogen of het aanvaardbaar is om het project op deze plaats te realiseren. Hierbij kan de blootstelling aan luchtverontreiniging een rol spelen, ook als het project 'niet in betekenende mate' bijdraagt aan de luchtverontreiniging. Er is sprake van een significante blootstellingsduur als de verblijfsduur die gemiddeld bij de functie te verwachten is, significant is ten opzichte van een etmaal.

Situatie plangebied

Het onderhavige project gaat over de realisatie van een woning. Er is geen sprake van een 'gevoelige bestemming'. Verder geeft de ministeriële regeling "NIBM" en het hierbij behorende "NIBM tool" voldoende informatie om te kunnen vaststellen dat het project niet in betekenende mate leidt tot een verslechtering van de luchtkwaliteit. Daarnaast blijkt uit de Grootschalige Concentratie- en Depositiekaarten van het RIVM dat de luchtkwaliteit ter plaatse goed is; er worden geen grenswaarden overschreden (PM₁₀, PM_{2,5} of NO₂).

Conclusie

Het aspect "luchtkwaliteit" vormt geen belemmering voor de uitvoerbaarheid van het plan.

4.2 Omgevingsaspecten

4.2.1 Water

Beleid

In het kader van het verkrijgen van een duurzaam watersysteem hebben Rijk, provincies, gemeenten en waterschappen in 2001 de Startovereenkomst waterbeleid 21^e eeuw (WB'21) ondertekend. Onderdeel van het nieuwe waterbeleid is de "watertoets" de check van ruimtelijke plannen aan de gevolgen voor het watersysteem.

Europees beleid

De Europese Kaderrichtlijn Water is gericht op het bereiken van een goede ecologische waterkwaliteit in alle Europese wateren. In 2015 moet dat gerealiseerd zijn. De lidstaten moeten in 2009 (inter)nationale stroomgebiedbeheersplannen vaststellen waarin zij aangeven welke maatregelen ze gaan nemen om de doelstelling te halen. De provincie Noord-Holland maakt volledig deel uit van het deelstroomgebied Rijndelta en het daarbinnen begrensde deelstroomgebiedsdistrict Rijn-West. Binnen Rijn-West werkt Noord-Holland samen met alle betrokken waterbeheerders (Rijkswaterstaat, buurprovincies, waterschappen en gemeenten) aan het opstellen van het regionale deel van het genoemde stroomgebiedbeheersplan Rijndelta.

Rijksbeleid

In het Nationaal Bestuursakkoord Water hebben Rijk, provincies, waterschappen en gemeenten afgesproken dat in 2015 het watersysteem op orde moet zijn en blijven. Water moet weer de ruimte krijgen en is medesturend voor het ruimtelijk beleid. Als een van de eerste stappen is afgesproken dat de waterschappen in beeld brengen hoeveel waterberging er nodig is om aan de zogenaamde werknormen te kunnen voldoen. Voor stedelijk gebied houdt dit bijvoorbeeld in, de hoeveelheid wateroppervlak die nodig is om te zorgen dat bij neerslag het waterpeil maar eens in de 100 jaar tot aan het maaiveld kan stijgen.

Provinciaal beleid: Provinciaal Waterplan Noord-Holland

In dit provinciaal Waterplan is het Europese en nationale beleid vertaald naar wat er binnen de provincie moet gebeuren om het water zo goed mogelijk te blijven. Het Provinciaal Waterplan staat niet op zichzelf. Water heeft met heel veel zaken te maken, variërend van landbouw tot recreatie en van stadsuitbreidingen tot gezond drinkwater. Daarom is het Provinciaal Waterplan afgestemd met het beleid op het gebied van natuur, recreatie, landschap, cultuurhistorie, milieu, landbouw, ruimtelijke ordening en verkeer en vervoer. In het Provinciaal Waterplan is het waterbeleid beschreven aan de hand van de thema's veiligheid, wateroverlast en watertekort, waterkwaliteit en grond- en drinkwater. Het Provinciaal Waterplan fungeert hierbij als het kader voor de uitvoering: het is de basis voor allerlei te nemen maatregelen door de Provincie, waterschappen en gemeenten gedurende de looptijd van het plan. Het is dus geen uitvoeringsprogramma. Er zal een apart uitvoeringsprogramma worden opgesteld dat jaarlijks wordt aangepast.

Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier

Door het Hoogheemraadschap wordt gebruik gemaakt van diverse planinstrumenten. Deze plannen bevatten het door het Hoogheemraadschap te voeren beleid.

Waterbeheersplan

Het Waterbeheersplan heeft de volgende kerndoelen opgenomen:

- het op orde houden van het watersysteem en dit onder dagelijkse omstandigheden doelmatig en integraal beheren;
- de verontreiniging van het watersysteem door directe en indirecte lozingen voorkomen en/of beheersbaar houden;
- het op orde houden van de primaire waterkeringen en overige waterkeringen met een veiligheidsfunctie en deze onder dagelijkse omstandigheden doelmatig beheren;

- het in stand houden en ontwikkelen van een calamiteitenorganisatie die onder bijzondere omstandigheden onmiddellijk operationeel is en die beschikt over actuele calamiteitenbestrijdingsplannen voor veiligheid, wateroverlast en waterkwantiteit.

Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier: Keur

Eind 2016 is de 'Keur Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier' vastgesteld door het hoogheemraadschap. De regels in de keur zijn onder te verdelen in regels over het beheer en onderhoud van de waterstaatswerken en regels ten aanzien van handelingen in watersystemen. Ten aanzien van beheer en onderhoud zijn bepalingen opgenomen die derden verplichten het aan hen toegewezen onderhoud aan waterstaatswerken uit te voeren. In de regels ten aanzien van de handelingen worden gebruik en ontwikkelingen verboden die ervoor kunnen zorgen dat de waterstaatswerken niet (goed) meer functioneren. De legger (zoals bedoeld in artikel 5.1 van de Waterwet) bepaalt waar de geboden en verboden uit de keur van toepassing zijn.

In artikel 3.3 van de Keur is een verbod opgenomen ten aanzien van versnelde afvoer door nieuw verhard oppervlak. Het is verboden zonder watervergunning van het bestuur neerslag door nieuw verhard oppervlak versneld tot afvoer te laten komen. Dit verbod is opgenomen, omdat door de toename van verhard oppervlak regenwater op deze plekken niet meer kan wegzijgen in de grond. Bij intensieve neerslag ontstaan hierdoor grotere afvoerpieken, waar het watersysteem niet op is berekend. Bij de aanleg van nieuw verhard oppervlak moeten daarom compenserende voorzieningen worden aangelegd.

Op grond van artikel 3.9, eerste lid van de keur geldt een vrijstelling van de vergunningplicht van artikel 3.3 voor het aanbrengen van nieuw verhard oppervlak indien:

- 1 de bebouwing of verharding van de onverharde grond door een of meer aaneengesloten bouwplannen met een gezamenlijke oppervlakte minder dan 800 m² bedraagt en;
- 2 de aanleg van nieuw verhard oppervlak minder dan 10% van het oppervlak van het desbetreffende peilvak beslaat en;
- 3 het desbetreffende watersysteem de toename van de piekafvoer kan verwerken."

Gemeentelijk beleid

Het gemeentelijk waterbeleid is onder andere opgenomen in de Structuurvisie Buiten Gewoon Castricum 2030. Wat betreft het water is de positie van het Alkmaardermeer en het Noord-Hollands kanaal als regionale boezem van belang. Voor een duurzaam waterbeheer is extra boezemruimte gewenst. Vooralsnog wordt deze gezocht buiten de gemeente. Binnen de gemeente speelt de vraag naar extra ruimte voor water in relatie tot klimaatsverandering, (beperkte) toename van het bebouwd en verhard gebied, en het behoud van schoner water in de polders. Deze ruimte zal moeten worden gecreëerd in de poldergebieden. Van belang is daarbij aan te sluiten op de ontwikkeling van natuurwaarden, recreatiemogelijkheden, nieuwe woonmilieus en waterhuishoudkundige eisen. De ingezette beperking van de grondwaterwinning in de duinen en de te verwachten beperking daarvan door de verdwijnende bollenteelt leiden tot de ontwikkeling van een meer natuurlijk watersysteem van duinen en aanliggende polders. Voor compensatie van bebouwing moet worden uitgegaan van een waterbergend oppervlak van tussen de 11% en 20% van het verharde oppervlak, afhankelijk van de wijze van uitvoering. Verder streeft de gemeente, waar mogelijk, naar afkoppeling van het hemelwater. Infiltratie en berging van het hemelwater is mogelijk binnen de

diverse bestemmingen die in het beheergerichte deel van dit bestemmingsplan zijn opgenomen.

Beleidsnota Waterberging en watercompensatie in Castricum (2006)

Naast richtlijnen van HHNK hanteert de gemeente Castricum in haar coördinerende taak de volgende gemeentelijke richtlijnen:

- De nadruk ligt op zoveel mogelijk vertraagd afvoeren: 100 % vertraagd afvoeren (groene daken, infiltratie in de tuin) betekent dat watercompensatie niet nodig is;
- Watercompensatie vindt bij grote voorkeur binnen het plangebied van het project plaats;
- Is overtuigend aangetoond dat dit niet kan, dan wordt watercompensatie binnen afzienbare termijn in de directe omgeving van het plangebied gecreëerd, binnen het betreffende peilgebied. In het uiterste geval vindt compensatie buiten het peilgebied plaats;
- Zo mogelijk worden bestaande waterlopen verbreed;
- Watercompensatie wordt getroffen in openbare ruimte;
- Combineer dit waar mogelijk met waterkwaliteitsmaatregelen: bijv. natuurvriendelijke oevers;
- Als norm geldt dat de maatregelen niet tot structurele grondwateroverlast (3 maanden hoger dan 0,9 meter onder bovenkant-vloerpeil) leiden.
- Realiseer de compensatiemaatregelen in openbaar gebied, met een voldoende brede onderhoudsstrook er langs (minimaal 3,50 meter breed);
- Een compensatie op particulier terrein is alleen acceptabel indien HHNK handhaving en controle garandeert (legger, keur, schouw);
- Waterdoorlatende verharding als maatregel ter vermindering van het oppervlak aan verharding wordt alleen geaccepteerd als de duurzaamheid op overtuigende wijze wordt aangetoond, ook bij een lage onderhoudsintensiteit;
- Als compensatie in het plangebied of de directe nabijheid onmogelijk is: ga dan steeds iets verderop kijken en probeer zo dichtbij mogelijk waterberging te realiseren;
- Indien in het plangebied geen compensatie mogelijk is, dan kan de ontwikkelaar als uiterste mogelijkheid (noodventiel) een vergoeding voor watercompensatie storren bij de gemeente;
- Hanteer als compensatievergoeding voor watercompensatie binnen het peilgebied een kostendekkend bedrag en buiten het peilgebied een bedrag van €150,-/m² compensatieverplichting (bedragen jaarlijks te indexeren en te enten op marktontwikkelingen).

In goed overleg komen ontwikkelaar, HHNK en gemeente mede op basis van bovenstaande richtlijnen tot een maatwerk-oplossing voor de planontwikkeling.

Waterbergingsfonds

De Handreiking Stedelijke Wateropgave van de VNG en de UvW geeft aan dat de kostenverdeling tussen partijen gestoeld zou moeten zijn op het kostenveroorzakingsbeginsel. Dit houdt in dat bij nieuwe ontwikkelingen de kosten voor waterberging van het gebied voor rekening komen van de planexploitatie. In praktische zin betekent dit dat ontwikkelaars financieel verantwoordelijk zijn voor de aanleg van compensatiewater. Bij een coördinerende rol van de gemeente hierin, kan nog worden gedacht aan een afkoopconstructie echter alleen als “noodventiel”.

Watertoets

Met behulp van de watertoets wordt getoetst of binnen nieuwe plannen aan de waterhuishouding voldoende aandacht is besteed. Uitgangspunt van de watertoets is dat de initiatiefnemer en de waterbeheerder samen werken aan het ruimtelijk plan, waarbij het wateraspect volledig wordt ingevuld. In de dagelijkse praktijk van de ruimtelijke ordening is de positie van de waterbeheerder met de introductie van de watertoets sterker geworden.

Situatie plangebied

Het plan voorziet in een bescheiden uitbreiding van het verhard oppervlak. De verharding kan echter niet met meer dan 800 m² toenemen, de grens die het Hoogheemraadschap Noordhollands Noorderkwartier hanteert tot waar in beginsel geen compenserende maatregelen nodig zijn. Bij de bouw zal rekening worden gehouden met het gebruik van niet-uitloogbare materialen. Aangesloten wordt op het reeds aanwezige rioolstelsel. Er wordt geen oppervlaktewater gedempt en er wordt niet gebouwd in de beschermingszone van een waterkering. Het aspect water werpt gelet hierop geen belemmeringen op voor de uitvoering van het plan.

In het kader van het vooroverleg zal het bestemmingsplan nog worden voorgelegd aan het Hoogheemraadschap HHNK.

4.2.2 Ecologie

Wettelijk kader

De bescherming van plant- en diersoorten alsmede de bescherming van bepaalde natuurgebieden (Natura 2000-gebieden) is geregeld in de Wet natuurbescherming (Wnb). Daarnaast is de gebiedsbescherming vastgelegd in provinciale verordeningen, waaronder de bescherming van Natuurnetwerk Nederland. Bij elke ruimtelijke ontwikkeling moet worden nagegaan of als gevolg van de ontwikkeling sprake is van overtreding van de geldende natuurwet- en regelgeving. Hierbij moet worden aangetoond dat van een negatief effect op beschermde natuurgebieden en -soorten geen sprake is of dat daarvoor een vergunning of ontheffing kan worden verkregen.

Onderzoek

Er is een natuuronderzoek uitgevoerd in het kader van onderhavig plan⁴. De rapportage zet uiteen of met de ruimtelijke ontwikkeling mogelijk sprake kan zijn van het verstoren van beschermde natuurgebieden en beschermde soorten en of nader onderzoek hiernaar noodzakelijk is.

Uit het onderzoek volgen de navolgende resultaten:

- Gebiedsbescherming: Natura 2000: Het plangebied wordt omringd door Natura 2000-gebied Noordhollands Duinreservaat. Om te onderzoeken of er als gevolg van de ontwikkeling negatieve effecten mogelijk zijn op dit Natura 2000-gebied is een voortoets Natura 2000 uitgevoerd. Als onderdeel van deze voortoets is ook een berekening met AERIUS-Calculator uitgevoerd, om te onderzoeken of negatieve effecten door stikstofdepositie te verwachten zijn. Er is een berekening gemaakt voor de gebruiksfase als de aanlegfase. Significante negatieve effecten door vermeting of verzuring ten gevolge van het plan in zowel aanlegfase als gebruiksfase

⁴ Quick scan natuur en voortoets Natura 2000, Castricum, Duinpad 3, SAB, kenmerk 160368, 5 september 2018.

fase zijn uitgesloten, zo blijkt uit de resultaten van de uitgevoerde AERIUS-berekeningen. Uit de voortoets blijkt verder dat ook andere negatieve effecten op de instandhoudingsdoelstellingen van Natura 2000-gebieden zijn uitgesloten.

NNN: Het plangebied ligt niet binnen Natuurnetwerk Nederland, maar wordt er wel door omringd. Aangezien het plangebied niet in de NNN of andere provinciaal beschermde natuur ligt, leidt de voorgenomen ingreep niet tot vermindering van de oppervlakte, kwaliteit of samenhang van de aanwezige natuur. De voorgenomen ingreep zal geen effect op de wezenlijke waarden en kenmerken van het deze gebieden hebben. De bescherming van deze provinciaal beschermde gebieden staat de uitvoering van het plan niet in de weg.

In het kader van een goede ruimtelijke ordening is in het onderzoek verder kort ingegaan op de mogelijke effecten van het plan op rust, ruimte en donkerte. Deze zijn met name voor fauna belangrijk om ongestoord te kunnen leven. Op de locatie wordt een woning gerealiseerd. De uitstralende werking van deze activiteit, door bijvoorbeeld licht of geluid, is beperkt. Daarbij was in het verleden op deze locatie al een woning aanwezig, en is in die zin geen sprake van een toename van hinder als gevolg van bewoning. Verder geldt specifiek bij de uitwerking en realisatie van deze woning dat er veel aandacht is voor de omgeving. Zo worden lichtbronnen buiten de woning zoveel mogelijk beperkt en zullen deze niet richting het natuurgebied uitstralen. Ook uitstraling vanuit de woning zal beperkt zijn. Al met al zijn negatieve effecten op het omliggende NNN niet te verwachten.

Houtopstanden: Er is sprake van een beperkte velling van een deel van een houtopstand. Deze houtopstand ligt binnen de bebouwde kom van de gemeente voor houtopstanden. Hierdoor is het beschermingsregime van de Wet natuurbescherming op deze houtopstand niet van toepassing. Van deze velling hoeft derhalve geen melding te worden gedaan bij de provincie en ook is daarom vanuit de Wet natuurbescherming geen herbeplanting vereist.

- Soortenbescherming: Volgens de verspreidingsgegevens van de Nationale Databank Flora en Fauna komen er verschillende soorten grondgebonden zoogdieren, vaatplanten, amfibieën, reptielen, vleermuizen en vogelsoorten met jaarrond beschermde nesten in de omgeving van het plangebied voor. Uit het uitgevoerde veldbezoek in het plangebied is duidelijk geworden dat essentiële elementen (zoals verblijf- of nestplaatsen) en groeiplaatsen niet aanwezig zijn. Door de afwezigheid van geschikte locaties en/of habitatkenmerken kunnen deze beschermde soorten worden uitgesloten in het plangebied. Nader onderzoek naar de aan- of afwezigheid van deze soorten is daarom niet noodzakelijk.

Conclusie

Het aspect 'ecologie' leidt niet tot belemmeringen voor onderhavig plan. De aanbevelingen zoals genoemd in het rapport zullen worden nageleefd. Het betreft concreet:

- Er zal rekening worden gehouden met broedende vogels door de werkzaamheden buiten het broedseizoen te starten.
- Er zal rekening worden gehouden met de zorgplicht die stelt dat iedereen zorg in acht dient te nemen voor alle natuur en in het wild levende dieren, planten en hun directe leefomgeving.

4.2.3 Archeologie

Landelijk beleid - Verdrag van Malta

Het is in Nederland verplicht om bij ruimtelijke besluitvorming de archeologische belangen mee te wegen. In 1992 is in Valletta het Verdrag van Malta ondertekend door Nederland. De belangrijkste uitgangspunten van het Verdrag van Malta zijn het streven naar behoud in de bodem (behoud in situ), het vroegtijdig betrekken van archeologie in ruimtelijke ordeningsprocessen en tenslotte, wanneer behoud in situ niet mogelijk is, het "de verstoorder betaalt" principe. Na het ondertekenen van dit verdrag werd, in afwachting van de implementatie in de Nederlandse wetgeving, steeds vaker al "in de geest van Malta" gehandeld.

De Wet op de archeologische monumentenzorg (WAMZ, 1 september 2007)

Deze wet vormt de implementatie in de Nederlandse wet van het Verdrag van Malta inzake de bescherming van het archeologisch erfgoed. Dit geldt voor iedereen die bodemingrepen gaat (laten) uitvoeren: zowel particulieren als bedrijven, projectontwikkelaars en (lokale) overheden.

Erfgoednota Castricum (2014)

Met deze erfgoednota worden vier doelen nagestreefd:

1 *identiteit*

Erfgoed zorgt voor een gevoel van identificatie en verbondenheid met de omgeving. De erfgoednota legt de basis voor een duidelijk profiel van de gemeente Castricum, waar bewoners en bezoekers zich mee kunnen identificeren.

2 *integraal*

De verschillende erfgoedwaarden in de gemeente vormen gezamenlijk een verhaal. Om een gebiedsgerichte benadering toe te kunnen passen is het nodig dat monumentenzorg, archeologie en cultuurlandschap hun krachten bundelen. Daarnaast dient de visie op erfgoed geïntegreerd te worden in beleidsvelden zoals economie, toerisme en recreatie, stedenbouw en cultuur.

3 *toepasbaar*

Uitgangspunt bij de omgang met erfgoed wordt 'het vertellen van een verhaal'. Het gebruik van het verhaal wordt daarmee een voorwaarde voor een investering in bijvoorbeeld onderzoek of beheer of behoud van erfgoed. Op die manier kan het erfgoed worden ingezet bij het streven naar ruimtelijke kwaliteit, sociale binding, een prettig vestigingsklimaat en toerisme.

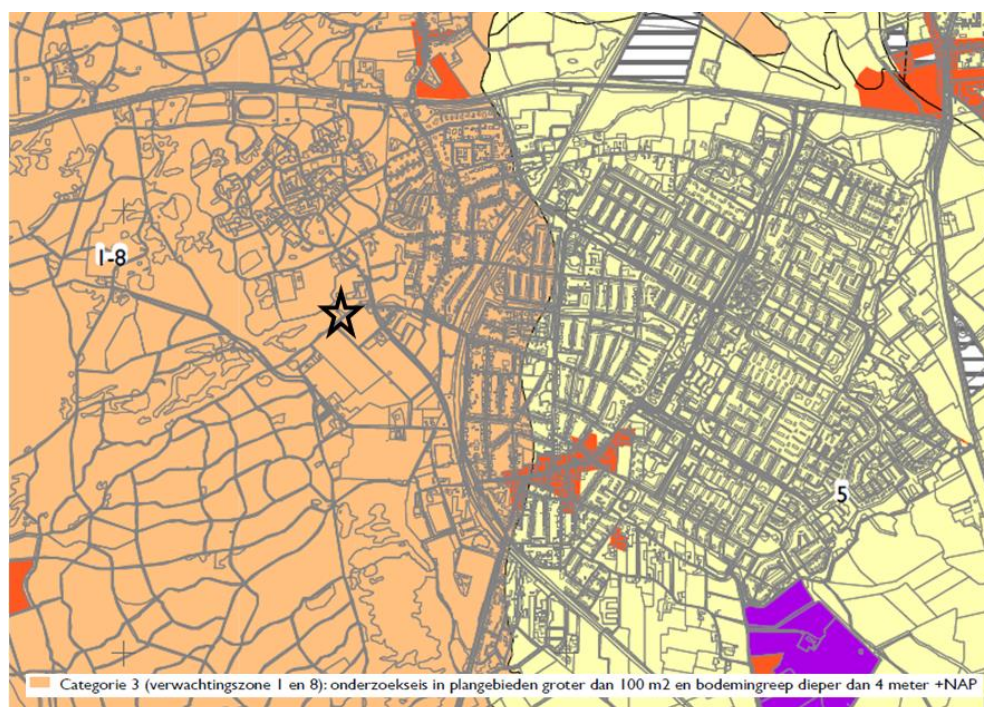
4 *actualisatie*

De erfgoednota introduceert een manier van werken waarbij een bredere maatschappelijke doelstelling het uitgangspunt vormt. De actualisatie van het beleid is gericht op het gebruik van erfgoed in andere sectoren (ruimte, toerisme), waardoor burgers het erfgoed kunnen beleven. Dit vraagt om een bepaalde mate van beleidsruimte en inspiratie, die wordt verwerkt in verschillende beleidsnota's en planologisch instrumentarium.

Voor archeologie kan worden besloten om een gericht onderzoek op te zetten, wat kennis oplevert en input geeft aan de ontwikkeling

Gemeentelijk beleid - Beleidsnota archeologie gemeente Castricum 2011 (2011)

De huidige juridische basis voor het omgaan met archeologische waarden is de Wet op de archeologische monumentenzorg. Hierin is geregeld dat bij ruimtelijke ontwikkelingen archeologische waarden een onlosmakelijk onderdeel van de belangenafweging dienen te zijn. De gemeente Castricum neemt met het oog op de nationale wet- en regelgeving haar verantwoordelijkheid ten aanzien van de bescherming van archeologische waarden. De wijze waarop met archeologie wordt omgegaan in de gemeente is vastgelegd in de "Beleidsnota archeologie gemeente Castricum 2011".

Uitsnede uit archeologische maatregelenkaart met aanduiding plangebied (zwarte ster)

Situatie plangebied

Op basis van het archeologiebeleid van de gemeente, zoals dat is vastgelegd in de beheersverordening, heeft het plangebied een gemiddelde archeologische verwachting. In dit bestemmingsplan is voor dit perceel, volgend op de ligging binnen categorie 3) een bestemming Waarde-Archeologie 3 opgenomen. Dit houdt in dat bij ingrepen groter dan 100 m² en dieper dan 4 m+NAP archeologisch onderzoek nodig is. In onderhavig geval in de hoogteligging minimaal ca. 2,9 m+NAP en maximaal ca. 4,8 m+NAP. Het plangebied ligt dus niet overal hoger dan 4,0 m+NAP. De gemeente heeft aangegeven dat er in dit geval archeologisch onderzoek benodigd is.

Archeologisch onderzoek

Er is een archeologisch onderzoek uitgevoerd inzake onderhavig plan⁵. Uit het onderzoek blijkt dat er binnen het plangebied sprake is van een hoge verwachting op de aanwezigheid van archeologisch relevante lagen binnen het plangebied. Deze lagen zijn echter op grotere diepte (ca. 3 m –mv en 2-4 m-mv) aanwezig waardoor de geplande ingreep (maximaal 0,6 m-mv) de desbetreffende lagen niet zal verstoren.

⁵ Castricum Duinpad 3, Een bureauonderzoek (BO), Salisbury Archeologie, rapport 173, versie 1.2, 3 september 2018.

Voor het plangebied wordt de kans op archeologische resten uit jongere perioden, zoals de Slag bij Castricum of de Tweede Wereldoorlog, als klein ingeschat. Stellingen uit de laatste periode zijn wel bekend uit de bredere omgeving.

Op basis van het bureauonderzoek wordt dan ook geadviseerd om het plangebied vrij te geven voor de geplande ingreep. Wanneer in de toekomst ingrepen binnen het plangebied worden uitgevoerd die de archeologisch relevante lagen wel zullen verstoren dient aanvullend archeologisch onderzoek uitgevoerd te worden.

Conclusie

Het archeologisch onderzoek geeft aan dat met onderhavig plan geen archeologische waarden worden verstoord.

Om de archeologische waarden die mogelijk aanwezig zijn op een diepte van groter dan 2 m-mv is op de planlocatie een archeologische dubbelbestemming gelegd.

4.2.4 Verkeer en parkeren

De woning ontsluit op het Duinpad. De situatie zal derhalve niet wezenlijk veranderen. Het perceel is niet toegankelijk voor auto's omdat het Duinpad is afgesloten voor autoverkeer. Het parkeren zal net als in de bestaande c.q. voormalige situatie plaatsvinden langs de Duinenbosweg. Hier is voldoende ruimte beschikbaar.

Conclusie

Vanuit verkeer en parkeren kan het plan doorgang vinden.

4.2.5 Cultuurhistorie

Met de inwerkingtreding van de Modernisering Monumentenzorg (Momo) is in het Besluit ruimtelijke ordening onder artikel 3.1.6 geregeld dat een bestemmingsplan voldoende rekening moet houden met cultuurhistorische waarden.

In hoofdstuk 2 zijn de landschappelijke, geografische patronen reeds beschreven. Ook is de ontstaansgeschiedenis beschreven en is aangetoond waarom dit initiatief past binnen de aanwezige cultuurhistorische patronen, en aanwezige cultuurhistorische elementen niet aantast. Verder zijn er geen monumenten in of nabij het plangebied aanwezig. Het initiatief houdt daarmee voldoende rekening met cultuurhistorische waarden.

Erfgoednota Castricum

In paragraaf 4.2.3 is de Erfgoednota samengevat. Zoals aangegeven is het van belang verhalen te vertellen:

- ordening: een verhaal zorgt voor een ordening van gebeurtenissen en zet deze in een kader.
- verbinding: een verhaal verbindt mensen met elkaar. Als samen een verhaal wordt gedeeld, schept dat een band.
- betekenis: verhalen geven betekenis aan gebeurtenissen en objecten en helpen mensen zich te identificeren met de plek.
- beleving: verhalen richten zich niet alleen op de ratio maar ook op het gevoel, waardoor mensen worden aangesproken en geraakt.
- sturing: verhalen bieden mensen houvast en geven richting.

Het verhaal van Castricum bestaat –grofweg- uit twee onderdelen: de Heerlykhyd en de Ommestreken. Verhalen die in de Ommestreken benadrukt worden gaan over de buurtschappen, ontginning, zandwinning, het OerIJ, waterbeheer, vroegere meren en molens, herkenbare verkavelingsstructuren, lintbebouwing, etc. Dit uit zich onder meer in verkavelingsstructuren en landschapseenden. Het plangebied ligt in de strandwallen- en dorpszone. De buurtschappen waaruit de huidige dorpen zijn ontstaan, vinden we op de hogere plekken in het landschap, zoals onder meer de strandwallen. Vanaf de 17e eeuw werden de strandwallen permanent bewoond. Op de meest oostelijke reeks, de oudste strandwallen is Akersloot ontstaan. Op de meer westelijke reeks is Limmen ontstaan. De woonkern Castricum ligt in het duingebied.

In hoofdstuk 2 is ingegaan op de cultuurhistorie van het gebied en de wijze waarop deze ontwikkeling daar rekening mee houdt. Zodoende houdt het plan voldoende rekening met cultuurhistorie en past het binnen de Erfgoednota.

4.2.6 Duurzaamheid

“Nieuw/Verbouw biedt kansen voor energiebesparing en –opwekking. Alle inwoners en ondernemers uit Noord-Holland-Noord kunnen voor vragen en onafhankelijk advies over duurzaam (ver)bouwen, energiebesparing of energie opwekken, maar ook over het nieuwe energielabel voor woningen, terecht bij het Duurzaam Bouwloket. De gemeenten zijn hiervoor een samenwerking aangegaan; zie www.duurzaambouwloket.nl. Gezien voorgaande is door de initiatiefnemer een plan gemaakt inzake de omgang met de duurzaamheidsaspecten. De bedoeling is een woning te realiseren met hoge ambities inzake duurzaamheid en vernieuwbare energie. Hiervoor wordt verwezen naar de notitie ‘duurzaamheid’ in de bijlagen.

5 Juridische toelichting

5.1 Inleiding

Dit bestemmingsplan bestaat uit een toelichting, de planregels en een verbeelding. De verbeelding en de planregels vormen samen het juridisch bindende gedeelte van het bestemmingsplan. Beide planonderdelen dienen in onderlinge samenhang te worden gezien en toegepast.

Op de verbeelding wordt aangegeven welke bestemming gronden hebben. Dit gebeurt via een bestemmingsvlak. Voor het op de verbeelding aangegeven bestemmingsvlak gelden de gebruiksmogelijkheden zoals die in de bijbehorende regels worden gegeven. Die toegekende gebruiksmogelijkheden kunnen op twee manieren nader worden ingevuld:

- Via een aanduiding. Een aanduiding is een teken op de verbeelding, bestaande uit een lijn, een figuur, een lettercode etc.. Via een aanduiding wordt in de planregels iets specifiek geregeld. Dit kan betrekking hebben op extra mogelijkheden of extra beperkingen voor het gebruik en/of de bebouwing en/of het aanleggen van werken. Aanduidingen kunnen voorkomen in een bestemmingsregel, in meerdere bestemmingsregels en kunnen ook eigen regels hebben.
- Via een dubbelbestemming. Een dubbelbestemming betekent dat voor gronden meerdere bestemmingen gelden. Er geldt altijd één ‘enkel’ bestemming en soms gelden er een of meerdere dubbelbestemmingen. In de regels van de dubbelbestemming wordt omschreven wat er voor de onderliggende gronden geldt aan extra regels in aanvulling, of ter beperking, van de mogelijkheden van de onderliggende bestemmingen.

De toelichting heeft geen rechtskracht, maar vormt niettemin een belangrijk onderdeel van het plan. De toelichting van dit bestemmingsplan geeft een weergave van de beoogredenen, de onderzoeksresultaten en de beleidsuitgangspunten die aan het bestemmingsplan ten grondslag liggen. Tot slot is de toelichting van wezenlijk belang voor een juiste interpretatie en toepassing van het bestemmingsplan.

5.2 Algemene methodiek

Verbeelding

Op de verbeelding hebben alle gronden binnen het plangebied een bestemming gekregen. Binnen een bestemming kunnen nadere aanduidingen worden opgenomen. Deze aanduidingen hebben alleen een juridische betekenis als in de planregels aan de betreffende aanduiding een gevolg wordt verbonden. Een aantal aanduidingen heeft juridisch gezien geen betekenis en is uitsluitend opgenomen ten behoeve van de leesbaarheid van de verbeelding (bijvoorbeeld topografische gegevens).

Planregels

De planregels zijn verdeeld over 4 hoofdstukken:

- 1 Inleidende regels: in dit hoofdstuk worden begrippen verklaard die in de planregels worden gebruikt (artikel 1). Dit gebeurt om een eenduidige uitleg en toepassing van de planregels te waarborgen. Ook is de wijze waarop gemeten moet worden bij het toepassen van de planregels (artikel 2) bepaald.
- 2 Bestemmingsregels: in dit tweede hoofdstuk zijn de regels van de bestemmingen opgenomen. Het betreft regels voor het toegestane gebruik en bouwregels. Als er dubbelbestemmingen zijn worden die ook in dit hoofdstuk opgenomen, achter de bestemmingsregels. Belangrijk om te vermelden is dat naast de bestemmingsregels ook in andere artikelen relevante informatie staat die mede gelezen en geïnterpreteerd moeten worden. Alleen zo ontstaat een volledig beeld.
- 3 Algemene regels: in dit hoofdstuk zijn regels opgenomen met een algemeen karakter. Ze gelden dus voor het hele plan. Het zijn achtereenvolgens een anti-dubbeltelregel, algemene gebruiksregels, algemene afwijkingsregels en algemene wijzigingsregels.
- 4 Overgangs- en slotregels: in het laatste hoofdstuk zijn respectievelijk overgangsregels en een slotregel opgenomen. Hoewel het hierin ook algemene regels betreft, zijn deze vanwege hun meer bijzondere karakter in een apart hoofdstuk opgenomen.

5.3 Specifieke regeling in dit bestemmingsplan

Tuin

Deze bestemming is gelegd op alle gronden rondom de beoogde woning. Hier zijn geen gebouwen toegestaan en uitsluitend bouwwerken in de vorm van erfafscheidingen tot maximaal 1 m hoog.

Wonen

Er is een bestemming 'Wonen' toegekend aan de gronden waar de woning is beoogd. Het gehele bestemmingsvlak ligt binnen het bouwvlak. Er is maximaal één vrijstaande woning per bouwvlak toegestaan. Tevens zijn mantelzorg en aan huis verbonden beroeps- en bedrijfsactiviteiten toegestaan.

De inhoud van de woning is maximaal 780 m³. Verder zijn op de verbeelding de maximale goot- en bouwhoogtes van het hoofdgebouw vastgelegd. De beoogde geleiding van gebouw in drie delen komt in deze regeling terug. De toegestane bouwhoogtes zijn gerelateerd aan een peil dat in absolute zin is bepaald, namelijk als 3,3 m+NAP. Dit is gedaan aangezien het een perceel betreft met relatief grote hoogteverschillen. De gekozen peilhoogte is de laagste maaiveldhoogte die in het plangebied voorkomt; op zijn hoogst is de maaiveld 1,5 m hoger. Het gebouw moet ten slotte worden voorzien van een kap.

Waarde - Archeologie 3

Om de mogelijk aanwezige archeologische waarden te beschermen een archeologische dubbelbestemming op het plangebied gelegd. Dit is grotendeels dezelfde regeling als in de geldende beheersverordening (zie paragraaf 1.3), met dien verstande dat op grond van het archeologische bureauonderzoek alle ingrepen die minder diep gaan dan 3 m onder maaiveld vrijgesteld zijn van de gestelde regelingen.

6 Economische uitvoerbaarheid

6.1 Inleiding

Bij de voorbereiding van een bestemmingsplan dient op grond van artikel 3.1.6, eerste lid, sub f van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) onderzoek plaats te vinden naar de financiële uitvoerbaarheid van het plan. Doorgaans is relevant de vraag of er gemeentelijke kosten zijn en hoe deze verhaald worden. Deze vraag omhelst tevens eventuele planschade.

6.2 Beoordeling plan

Sinds de inwerkingtreding van de Wet ruimtelijke ordening (Wro) op 1 juli 2008 is het onder omstandigheden verplicht om aan het opstellen van een bestemmingsplan een exploitatieplan te koppelen. Er is sprake van een bouwplan als bedoeld in artikel 6.12, lid 1 van de Wro als onderdeel van afdeling 6.4 inzake de grondexploitatie. Een exploitatieplan is niet verplicht indien het verhaal van kosten van de grondexploitatie van de in het plan opgenomen gronden op een andere wijze is verzekerd (artikel 6.12, lid 2 sub a Wro).

De begeleiding van de planologische procedure is door middel van het heffen van le- ges gedekt. Daarnaast is het aanleggen van voorzieningen in het aangrenzende openbaar gebied niet aan de orde en wordt het opstellen van het bestemmingsplan door de initiatiefnemer bekostigd.

Er is een overeenkomst getekend tussen initiatiefnemer en de gemeente. Hierin zijn nadere afspraken gemaakt met betrekking tot planschade en zal de initiatiefnemer verklaren deze planschade te vergoeden, mocht deze er zijn.

Voor de gemeente Castricum zijn derhalve geen kosten verbonden aan het opstellen en uitvoeren van het plan. Tussen de gemeente en de initiatiefnemer wordt een planschadeovereenkomst afgesloten. De gemeente stelt deze overeenkomst op.

6.3 Conclusie

De economische uitvoerbaarheid van het plan is voldoende aangetoond.

7 Maatschappelijke uitvoerbaarheid

7.1 Burgerparticipatie

De direct omwonenden van het plangebied zijn door de initiatiefnemers benaderd. De direct omwonenden staan niet negatief tegenover het plan. Middels het tekenen van een verklaring van geen bezwaar wordt hiervan blijk gegeven (zie bijlage 1). Met voorgaande is de maatschappelijke uitvoerbaarheid vooralsnog voldoende aan de orde gekomen en aangetoond.

7.2 Vooroverleg

In het kader van het vooroverleg ex artikel 3.1.1. Besluit ruimtelijke ordening (Bro) is het onderhavige bestemmingsplan voorgelegd aan diverse vooroverlegpartners. Er zijn drie vooroverlegreacties binnengekomen. In de nota zienswijzen en vooroverlegreacties die als bijlage aan deze toelichting is toegevoegd, zijn deze samengevat en beantwoord. Er hebben als gevolg van de vooroverlegreacties geen wijzigingen in het bestemmingsplan plaatsgevonden.

7.3 Procedure ontwerpbestemmingsplan

Het ontwerpbestemmingsplan en de daarbij behorende stukken zijn met ingang van 1 november 2018 tot en met 12 december 2018 ter inzage gelegd. Tijdens deze periode is een ieder in de gelegenheid gesteld om zowel mondeling als schriftelijk, een zienswijze omtrent het ontwerpbestemmingsplan naar voren te brengen.

Er is één zienswijze ingediend. In de nota zienswijzen en vooroverlegreacties die als bijlage aan deze toelichting is toegevoegd, is deze samengevat en beantwoord. Er hebben als gevolg van deze zienswijze geen wijzigingen in het bestemmingsplan plaatsgevonden.